

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise a soudkyně Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobce: JUDr. J. A.

proti

žalované: Odvolací kárná komise České advokátní komory
se sídlem Národní 16, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí odvolacího kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 21. 2. 2025, sp. zn. K 92/2022

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení v záhlaví tohoto rozsudku specifikovaného rozhodnutí (dále jen „**napadené rozhodnutí**“) odvolacího kárného senátu kárné komise České advokátní komory (dále jen „**odvolací kárný senát**“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a současně potvrzeno rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory (dále jen „**kárný senát**“) ze dne 5. 6. 2024, sp. zn. K 92/2022 (dále jen „**prvostupňové**

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

rozhodnutí). Prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobci podle § 32 odst. 3 písm. d) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o advokacii**“) uloženo kárné opatření spočívající v dočasném zákazu výkonu advokacie na 24 měsíců. Současně byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady kárného řízení ve výši 8 000 Kč.

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným tím, že 12. 10. 2021 a následně v týdnu od 18. 10. 2021 do 22. 10. 2021 opakovaně několikrát denně telefonicky kontaktoval asistentku soudce Mgr. M. K. a další pracovníky Obvodního soudu pro Prahu 9 (dále jen „**OS Praha 9**“), J. K., dozorčí úředníci, P. T., pracovníci sekretariátu, M. M., pracovníci informačního oddělení, Mgr. L. K., soudkyni a Mgr. B. S., místopředsedkyni soudu, s cílem telefonicky se domoci opravy odůvodnění usnesení OS Praha 9 ze dne 11. 10. 2021, sp. zn. 67 C 67/2020 (dále jen „**usnesení ze dne 11. 10. 2021**“), namísto toho, aby využil příslušný procesní prostředek, přičemž během těchto hovorů se choval hrubě, vyhrožoval pracovníkům soudu a žádal je o sdělení osobních údajů rozhodující soudkyně. Konkrétně měl vyhrožovat asistentce soudcem Mgr. M. K. žalobou a že ji „finančně zničí“, neboť se bude domáhat odškodnění ve výši milionu korun, že má mnoho známých na Ministerstvu spravedlnosti a že si Mgr. K. v justici „ani neškrtne“, asistentce soudce Mgr. T. Č. tím, že má mnoho známých na Ministerstvu spravedlnosti a po dozorčí úřednici J. K. měl žádat informaci o bydlišti soudkyně Mgr. L. K. a o jejím manželovi. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolací kárný senát uvedl, že prvostupňové rozhodnutí je správné a ztotožnil se s ním. K námitce, že svědkyně nebyly řádně poučeny, odvolací kárný senát s odkazem na protokoly z jednání uvedl, že svědkyně byly poučeny řádně, poskytnutému poučení porozuměly a další vysvětlení nežádaly. Ohledně námítky absence zproštění mlčenlivosti svědkyň, konkrétně Mgr. L. K. dle zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o soudech a soudcích**“) a dalších svědkyň dle zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákoník práce**“), odvolací kárný senát konstatoval, že žalobce nekonkretizoval, které informace, jež vyšly najevo, by měly mlčenlivosti podléhat. V řízení bylo posuzováno jednání žalobce vůči pracovníkům justice, které mělo zasáhnout do jejich osobní sféry. Výpovědi před kárným senátem nesouvisely s výkonem soudnictví. Bylo posuzováno, zda žalobce nejednal vůči justičním pracovníkům způsobem snižujícím vážnost advokátního stavu. Výpověď svědkyň, zejména Mgr. L. K., nesměřovala k zjištění informací, které nabyly v souvislosti s výkonem jejich funkce.
4. Žalobce místo toho, aby k vyjádření nesouhlasu s přiznanými náklady řízení využil příslušné procesní instituty, obracel se telefonicky na příslušné osoby ve snaze dosáhnout změny výroku rozhodnutí. Informace vyplývající z řízení před OS Praha 9 jsou pro posouzení jednání žalobce relevantní pouze v rozsahu, v němž jsou veřejně dostupné (výrok a odůvodnění příslušného rozhodnutí). Není vadou, že svědkyně nebyly před podáním výpovědi zproštěny mlčenlivosti. Mgr. L. K. během své výpovědi nesdělovala informace, které by nabyly v souvislosti s výkonem funkce soudce. Na otázky, které by mohly směřovat na sdělení informací, jež nabyly v souvislosti s výkonem funkce, odmítla odpovědět. Otázky mířené tímto směrem vznášel žalobce. Nebyly však zodpovězeny a povinnost mlčenlivosti nebyla porušena.
5. Není ani pravdou, že by předsedkyně kárného senátu měnila žalobcem položené otázky svědkům. Z protokolů ani zvukových záznamů neplyne, že by docházelo ke změně jejich

významu. Z námitek žalobce ani není patrné, u jaké svědkyně či při jaké otázce mělo k manipulacím docházet. Intervence předsedkyně kárného senátu během jednání je běžná a nelze ji bez dalšího považovat za neoprávněný zásah.

6. Pořádkovou pokutou lze uložit například tehdy, pokud osoba neuposlechne pokynu úřední osoby nebo navzdory předchozímu upozornění ruší pořádek. Jestliže žalobce opakovaně rušil průběh a účel jednání (vznášel opakované námitky, mnohdy obstrukčního charakteru), nelze upozornění předsedkyně kárného senátu na možnost uložení pořádkové pokuty považovat za vyhrožování ani excus.
7. Žalobce dále namítal, že proti změnám pokládaných otázek, podal námitku. Odvolací kárný senát zjistil, že žalobce byl o řádném způsobu podání námitek při jednání poučen. Kárný senát jim při jednání nevyhověl a žalobce odkázal na podání písemných námitek. Žalobce však námitky proti protokolaci nepodal. Ze stížnosti žalobce ze dne 20. 5. 2024 plyne, že žalobce nesouhlas s prováděnou protokolací podpořil stížností proti předsedkyni kárného senátu, avšak námitky přímo proti protokolaci nevznesl. Odvolací kárný senát žádné pochybení v protokolaci neshledal. Ze zajištěných podkladů nevyplývá ani to, že by ze strany předsedkyně či jakéhokoliv člena kárného senátu docházelo k manipulaci se zapínáním a vypínáním záznamového zařízení. Žalobce ostatně žádný okamžik, kdy by k tomu mělo docházet, nekonkretizoval.
8. Neobstojí ani tvrzení, že žalobci nebylo umožněno převzít protokoly z jednání ihned po jejich skončení. Z protokolu o jednání ze dne 9. 11. 2023 plyne, že žalobce odmítl stvrdit převzetí protokolu svým podpisem. Protokol mu proto byl následující den zaslán do datové schránky. Žalobce odmítl podepsat také převzetí protokolů z jednání ze 14. 3. 2024 a 5. 6. 2024. Také protokol ze dne 5. 6. 2024 byl žalobci následující den zaslán do jeho datové schránky. Žalobci byly současně na DVD poskytnuty zvukové záznamy z jednání (z jednání ze dne 14. 3. 2024 a 5. 6. 2024). Správní orgány jednaly více než vstřícně a snažily se žalobci vyhovět.
9. Žalobce dále namítal podjatost kárného žalobce JUDr. J. M., který v předmětném civilním soudním řízení u OS Praha 9 zastupoval protistranu. JUDr. J. M. jako plnil jako předseda kontrolní rady České advokátní komory (dále jen „ČAK“) povinnosti vyplývající z jeho postavení (§ 46 odst. 3 zákona o advokacii). Podnět na prošetření jednání žalobce podala Mgr. B. S. Pouhá skutečnost, že kárný žalobce zastupoval stranu sporu, v němž na druhé straně vystupoval žalobce, nezakládá pochybnost o jeho nepodjatosti. Působnost žalobce v uvedeném soudním řízení byla navíc v době podání kárné žaloby ukončena. Kárný žalobce není s žalobcem v osobním kontaktu a nestýkají se ani procesně. Není tedy důvod pochybovat o nepodjatosti kárného žalobce.
10. Nedůvodné je také tvrzení, že podání kárné žaloby nepředcházela další úkon správních orgánů. Žalobce se mohl ke stížnosti vyjádřit, což ještě před podáním kárné žaloby učinil. V tom, že byla následně kárná žaloba podána, nelze spatřovat pochybení. Ohledně námitek podjatosti Mgr. L. K. (z důvodu kontaktu s dalšími svědky během kárného řízení) odvolací kárný senát konstatoval, že je logické, že se s nimi setkává v rámci výkonu povolání v rámci jedné instituce. Tato skutečnost nezakládá důvodnou pochybnost o důvěryhodnosti její výpovědi. Nezákonnost nezakládá ani absence data v hlavičce prvostupňového rozhodnutí, bylo umístěno na jeho konci.
11. Odvolací kárný senát se dále ztotožnil s nepřipuštěním provedení některých žalobcem navržených důkazů (komunikace se správcovskou společností IXPERTA s.r.o.) kárným

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

senátem. Předmětem kárného řízení nebyla opatření přijatá OS Praha 9 ve vztahu k žalobci. Ani případný pokyn k zablokování jeho telefonického kontaktu nemůže vést ke zpochybnění jednání, které bylo žalobci kladeno za vinu. Šlo tedy o nadbytečný důkaz. Nedůvodné byly také námitky týkající se neodročení jednání dne 25. 1. 2024. Žalobce při tomto jednání sdělil, že se necítí zdravotně v pořádku, což přisuzoval dopravní nehodě, jíž byl 23. 1. 2024 účasten jako cestující v autobuse. Ač k nehodě došlo dva dny před jednáním, žalobce o ní kárný senát informoval až v jeho průběhu. Zdravotní problémy žalobce tedy nemohly být takového charakteru, aby nemohl být jednání přítomen. Žalobce se nadto v průběhu jednání vzdálil, aby si změřil tlak a puls, následně se však vrátil, kladl otázky svědkům a komunikoval se členy kárného senátu. Kárný senát odročení jednání na základě dostupných informací zvážil a své rozhodnutí logicky odůvodnil. Dle odvolacího kárného senátu nebyla schopnost žalobce hájit svá práva narušena. Relevantní v tomto směru nebyly ani žalobcem následně předložené lékařské zprávy (jedna datovaná více než 10 let před uvedeným jednáním, druhá s odstupem několik měsíců po něm). Odvolací kárný senát dále pro nadbytečnost neprovedl důkaz zprávami OS Praha 9 a Městského soudu v Praze o působení členů kárného senátu jako právních zástupců, obhájců či zmocněnců v soudních řízeních. Nedůvodnou byla shledána také námitka možné podjatosti předsedkyně kárného senátu, která v rámci vyjádření ke vznesené námitce podjatosti neoznačila řízení vedená u OS Praha 9, v nichž působila jako zástupkyně účastníků řízení. Členové kárného senátu jsou advokáti a není tedy překvapivé, že i předsedkyně kárného senátu zastupovala klienty před OS Praha 9. To však nezakládá důvodnou pochybnost o její nepodjatosti. Pochybnosti o tom nelze dovodit ani z toho, že by v některé věci rozhodovala soudkyně Mgr. L. K. Setkání osob při výkonu povolání nezakládá pochybnost o jejich nepodjatosti.

12. Důvodný není ani požadavek na opětný výslech svědků. Jejich výpovědi byly věcné a velmi rozsáhlé a byly řádně zaznamenány. Žalobce měl dostatečný prostor ke kladení otázek. Svůj požadavek přitom ani konkrétně nezdůvodnil. Opakování svědeckých výpovědí tedy nebylo nezbytné. Žalobcem namítaná změna zasedacího pořádku (předsedkyně kárného senátu se podle něj posadila k zapisovateli, namísto aby seděla uprostřed) nezakládá vadu řízení, protože v tomto směru odvolací kárný senát ani nevyžadoval vyjádření členů kárného senátu.
13. Závěrem odvolací kárný senát shrnul, že kárný senát dospěl ke správným skutkovým i právním závěrům. Byly provedeny všechny relevantní důkazy a jejich hodnocení bylo přesvědčivé. Procesní práva žalobce byla zachována a nedošlo k procesním pochybením. Odvolací kárný senát dále zohlednil kritéria dle § 24 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 244/1996 Sb., kterou se podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, stanoví kárný řád (advokátní kárný řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní kárný řád“) a konstatoval, že skutek spáchaný žalobcem je hrubým kárným proviněním. Žalobce v průběhu kárného řízení neprojevil účinnou lítost a za své jednání se neomluvil.

II. Obsah žaloby

14. Žalobce v žalobě nejprve shrnul průběh kárného řízení a uvedl, že napadá jak napadené, tak prvostupňové rozhodnutí. Konstatoval, že se kárného provinění nedopustil.
15. Žalobce v **prvním žalobním bodě** namítl, že kárný senát postupoval v rozporu s advokátním kárným řádem. Konkrétně nepostupoval dle § 35e odst. 2 zákona o advokacii, jestliže přiměřeně nepoužil ustanovení zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“), neboť vyslechnuté svědkyně nebyly

poučeny dle
§ 99 odst. 2 a § 101 trestního řádu (konkrétně šlo o svědkyně Mgr. B. S., Mgr. M. K., J. K., M. M., P. T. a Mgr. L. K.). Jejich výslech nebyl proveden zákonným způsobem.

16. Dle **druhého žalobního bodu** neodpovídá písemné vyhotovení protokolů o jednáních kárného senátu v podstatných částech jejich průběhu, a to i v částech výpovědi svědkyň.
17. **Třetí žalobní bod** je postaven na tvrzení, že kárný senát nedůvodně a nezákonně zamítl provedení žalobcem navržených důkazů. Tyto důkazy by spolu s ostatními důkazy prokázaly, že se žalobce kárného provinění nedopustil.
18. Ve **čtvrtém žalobním bodě** žalobce namítl, že svědkyně Mgr. L. K. nebyla zproštěna mlčenlivosti podle zákona o soudech a soudcích a k její výpovědi tedy nebylo možné přihlížet.
19. Obsahem **pátého žalobního bodu** bylo tvrzení, že vyslechnuté zaměstnankyně OS Praha 9 nebyly zproštěny mlčenlivosti dle zákoníku práce, protože ani k jejich výpovědi nemohlo být přihlédnuto. Sám kárný senát nemohl zákonné podmínky pro zproštění mlčenlivosti posuzovat ani je nemohl mlčenlivosti zprostit. K této otázce se měl nejprve vyjádřit OS Praha 9, který však nebyl o jejich výsledku vyrozuměn ani požádán o vyjádření. Jejich výpovědi tedy nebyly provedeny v souladu se zákonem.
20. Žalobce dále v **šestém žalobním bodě** namítl, že svědkyním bylo v průběhu jednání v rozporu se zákonem napovídáno předsedkyní kárného senátu jak mají odpovídat na položené otázky tak, aby byla výpověď vždy k tíži žalobce. Žalobce proti tomu opakovaně vznášel námitky, ty však byly zamítány a nebylo k nim přihlíženo. O těchto rozhodnutích měl následně rozhodnout kárný senát (§ 15 odst. 3 kárného řádu), což v podstatě nikdy neučinil. Předsedkyně kárného senátu přeformulovala žalobcem položené otázky a až na takto přeformulovanou otázku dovolila svědkyním odpovědět. Ač to žalobce namítal, bylo pouze napomenut, aby nerušil průběh kárného řízení.
21. Dle **sedmého žalobního bodu** předsedkyně kárného senátu zakazovala žalobci vyjadřovat se k prováděným důkazům. V několika případech diktovala zapisovatelce do protokolu text, který byl v podstatných částech nepravdivý a k tíži žalobce. Žalobci hrozila uložením pořádkové pokuty, pokud by opět namítl její podjatost. Předsedkyně kárného senátu žalobci současně přes jeho požadavek opakovaně odmítla vydat stejnopis či kopii protokolu o jednání kárného senátu.
22. **Osmý žalobní bod** obsahoval tvrzení, že kárnou žalobu podal jako kárný žalobce JUDr. J. M., který byl současně právním zástupcem protistrany v civilním řízení vedeném u OS Praha 9 pod sp. zn. 67 C 67/2020, v němž jako soudkyně rozhodovala Mgr. L. K. Ta vypověděla, že JUDr. J. M. zná jako soudkyně z mnoha věcí z titulu výkonu své funkce. To mělo zásadní a rozhodující význam pro podání kárné žaloby. Kárný žalobce JUDr. J. M. byl vůči žalobci zaujatý a jako právní zástupce protistrany v dotčeném civilním sporu měl zájem podat kárnou žalobu a vyhovět tím stížnosti OS Praha 9, u něhož jako advokát v mnoha věcech zastupuje. Tyto projednávala také Mgr. L. K., která byla jednou z osob, jež se podílela na iniciaci stížnosti, na jejím základě byla kárná žaloba podána.
23. Kárná žaloba byla současně zmanipulována, o čemž svědčí skutečnost, že před jejím podáním nebyl vůči žalobci ze strany žalované proveden žádný relevantní úkon. Žalobce se vyjádřil

k podané stížnosti a označil v ní uvedená tvrzení za nepravdivá. Přesto nebylo provedeno žádné šetření a den před uplynutím promlčecí lhůty byla podána kárná žaloba.

24. V **devátém žalobním bodě** žalobce namítl, že jím namítaná podjatost předsdkyně kárného senátu nebyla řádně posouzena. V průběhu celého kárného řízení působila (zastupovala) u OS Praha 9, přičemž k souvisejícím námitkám žalobce, týkajících se její podjatosti, se odmítala vyjádřit (zvláště, zda zastupovala ve věcech, které jako soudkyně rozhodovala Mgr. L. K.). Předsdkyně kárného senátu do výpovědi Mgr. L. K. nezákonně zasahovala, a to vždy v neprospěch žalobce. Ani s těmito námitkami se odvolací kárný senát řádně nevypořádal. Žalobce současně poukázal na to, že si na ČAK námitkami proti protokolaci vymohl pořízení zvukového záznamového zařízení, protože ze strany předsdkyně kárného senátu docházelo k systematické nepravdivé protokolaci jeho výpovědi.
25. Dle **desátého žalobního bodu** byl při jednání 5. 6. 2022 nezákonně proveden výslech Mgr. L. K.. Ta odmítla na několik významných otázek v rozporu se zákonem odpovédět, čímž mohla zamlčet významné a rozhodné skutečnosti. Její výpověď, ač byla v rozporu se zákonem a tedy nepoužitelná, byla použita proti žalobci.
26. V **jedenáctém žalobním bodě** žalobce namítl, že provedenými důkazy nebylo prokázáno jednání, kterého se měl dopustit.
27. Ve **dvanáctém žalobním bodě** (body 14, 15 a 16 žaloby) pak žalobce namítl vady kárného řízení. Tvrdil, že nedůvodně a v rozporu se zákonem nebyly provedeny jím navržené důkazy. V této souvislosti navrhl, aby soud všechny tyto důkazy provedl (zejména e-mailovou zprávu od společnosti IXPERTA s.r.o.). Dále žalobce tvrdil, že docházelo k manipulaci se zvukovými záznamy, neboť předsdkyně kárného senátu dávala mlčky pokyn zapisovatelce, kdy má zvukové zařízení vypnout a zapnout, aniž by tyto pokyny byly zaznamenány v protokolu. Části jednání tak nebyly zvukově zaznamenány. Vadu řízení žalobce spatřoval dále v tom, že mu předsdkyně kárného senátu opakovaně vyhrožovala uložením pořádkové pokuty, pokud by byl i z jiného důvodu opět namítl její podjatost. Tím jej v rozporu se zákonem nutila, aby námitky až po skončení jednání uplatnil samostatným písemným podáním adresovaným ČAK. Žalobce byl uvedeným postupem stresován a byla zeslabena jeho obhajoba, protože se nemohl plně soustředit na provádění důkazy.
28. Jako **třináctý žalobní bod** soud z žaloby extrahoval námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť žalobce u každého žalobního bodu namítl, že se s jeho odpovídající odvolací námitkou Odvolací kárný senát řádně nevypořádal, resp. se s ní vypořádal nesprávně.

III. Vyjádření žalované

29. Žalovaná soudu ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí. Žalobce v podstatě pouze zopakoval své odvolací námitky, které již vypořádal odvolací kárný senát. Žaloba v mnoha bodech neobsahuje konkrétní výhrady vůči závěrům napadeného rozhodnutí. Kárný senát své závěry podrobně a přesvědčivě zdůvodnil. Odvolací kárný senát se vypořádal se všemi námitkami žalobce. Žalobce s jeho odůvodněním nepolemizuje, pouze opakuje již vyvrácené argumenty.
30. Ve vztahu k **pátému žalobnímu bodu** žalovaná uvedla, že ohledně poučení svědkyň postupoval kárný senát dokonce nad rámec svých povinností, neboť dle § 18 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 244/1996 Sb., ze dne 20. srpna 1996, kterou se podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, stanoví kárný řád (advokátní kárný řád) (dále jen „advokátní kárný

řád“) postačovalo žalobkyně poučit o tom, že nejsou povinny v kárném řízení vypovídat a případně je poučit o významu svědecké výpovědi pro řádné zjištění skutkového stavu. Tato povinnost byla naplněna. Všechny svědkyně po poučení uvedly, že chtějí vypovídat. Ohledně tvrzeného porušení povinnosti mlčenlivosti žalovaná odkázala na bod 51 prvostupňového rozhodnutí a doplnil, že u zaměstnankyň soudu by povinnost zachovávat mlčenlivosti ve smyslu § 303 odst. 2 písm. b) zákoníku práce přicházela v úvahu, jen kdyby šlo o skutečnosti, které v zájmu zaměstnavatele nelze sdělovat jiným osobám. Tak tomu v posuzované věci nebylo, protože výpovědi svědkyň byly v souladu se zájmem soudu, jehož místopředsedkyně podala na jednání žalobce stížnost.

IV. Ústní jednání před soudem

31. Při ústním jednání konaném dne 12. 3. 2026 setrvali účastníci řízení na svých procesních stanoviscích.
32. **Žalobce** nejprve navrhl smírčí řízení, byla-li by k tomu byla ze strany žalované vůle. Od počátku kárného řízení bylo zřejmé, že se ČAK chce žalobce zbavit. Žalobce některé půjčky ČAK nesplácel, takže mohl být vnímán jako problémový advokát. Již ale vše zaplatil. Žalobce tvrdil, že se žádného kárného provinění nedopustil. V kárném řízení bylo postupováno v rozporu s právními předpisy. Odvolací kárný senát se řádně nevěnoval přezkumu prvostupňového rozhodnutí, neboť na některých místech napadeného rozhodnutí uvedl, že provedl řádné prošetření postupu kárného senátu, ale žalobci vytkl, že neuvedl žádné konkrétní námitky ve vztahu k protokolaci a k tvrzenému pozastavování zvukových záznamů. Odvolací kárný senát se v napadeném rozhodnutí nezmínil o tom, že by si zvukové záznamy poslechl.
33. Dále žalobce uvedl, že první jednání se konalo v budově na adrese Myslíkova 8, která není sídlem ČAK, a to navíc ve sklepní části. To zákon nedovoluje, jednání by se dle zákona mělo konat sídle nebo na pobočce ČAK. Je otázkou, zda uvedená budova nepatří některému z členů představenstva ČAK, případně členům žalované. Z toho plyne nějaký příjem. Poté, co to žalobce namítl, se další jednání konala v sídle ČAK. Při prvním jednání měl žalobce asi 30-50 námitek k protokolaci. Bylo mu do očí tvrzeno něco, co neřekl. Žalobce proto žádal pořizování zvukových záznamů, čemuž bylo vyhověno. Když následně vznesl žalobce námitku podjatosti, bylo mu vyhrožováno pořádkovou pokutou. Předsedkyně kárného senátu však následně v usnesení o podjatosti uvedla, že žalobce žádnou námitku k protokolaci nevzněl.
34. Předsedkyně kárného senátu žalobce o možnosti uložení pořádkové pokuty nepoučovala, ale vyhrožovala mu. Žalobce přitom může námitku podjatosti uplatnit i do protokolu. Také nahrávací zařízení bylo zastavováno na základě neverbální komunikace mezi předsedkyní kárného senátu a zapisovatelkou. Ve zvukových záznamech tedy absentují některé části výpovědi svědků. Proti JUDr. M. měl žalobce námitky (namítal jeho podjatost) a ty uplatnil (JUDr. M. byl advokátem protistrany v řízení vedeném u OS Praha 9). Vyloučen však nebyl, dle žalobce tam však střet zájmů byl (v posuzované věci neměl být JUDr. M. jako advokát protistrany kárným žalobcem). Mgr. L. K. přitom uvedla, že JUDr. M. zná z mnoha jednání. Mgr. L. K. užila při jednom z jednání kárného senátu slovo stalking. Žalobce se však pouze dotázal, kde bydlí, neboť u svědků v trestním řízení se bydliště běžně uvádí. Sice to žalobce nezajímá, ale připadalo mu divné, že nebylo diktováno žádné bydliště svědků.

35. K dotazu předsedy senátu, proč se na to tedy ptal, žalobce uvedl, že chtěl vědět, zda Mgr. L. K. nebydlí v blízkosti členů kárného senátu nebo kárného žalobce.
36. Dále žalobce uvedl, že předsedkyně kárného senátu napovídala svědkům a přefomulovala otázky žalobce. Stalo se to asi v pěti nebo deseti případech. Při druhém jednání si předsedkyně kárného senátu přisedla k zapisovateli a porušila tedy zasedací pořádek, což odvolací kárný senát přešel s tím, že jde o zvyklost. Předseda senátu by však měl sedět uprostřed. Odvolací kárný senát to však nevysvětlil.
37. Odvolací kárný senát dále nesprávně uvedl, že svědkyně byly poučeny zcela v souladu se zákonem o advokacii a advokátním kárným řádem. Svědkyně však nebyly poučeny dle § 99 odst. 2 trestního řádu. Byly vyslýchány tři soudkyně, na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti dle § 81 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Tyto tři svědkyně nebyly zproštěny mlčenlivosti. Mgr. L. K. přitom podrobně vypovídala o skutečnostech, které se dozvěděla v souvislosti s výkonem funkce a dokonce uvedla, že měl žalobce podat zmatečná podání. Nic takového žalobce neučinil. Mgr. L. K. uváděla i další nepravdivá tvrzení. Žalobce s ní hovořil pouze jednou a ve své výpovědi neuváděla nic o tom, že by jí měl žalobce cokoliv špatného říci.
38. Žalobce dále uvedl, že toto soudní řízení se koná kvůli jedné větě obsažené v usnesení ze dne 11. 10. 2021, podle níž si žalobce vymyslel sídlo pobočky v Dětkovicích.
39. Nedůvodně byly zamítnuty také důkazní návrhy žalobce, pouze s tím, že jsou nadbytečné. Žalobce poukázal zejména na e-mail společnosti IXPERTA s.r.o. Ing. M. žalobci řekl, že zablokování jeho čísla bylo nezákonné a byl zvažován kárný postih soudkyně, která k němu dala podnět. To však podle žalobce nebylo potřeba. Tento e-mail byl odeslán ze soudu a Ing. M. žalobci řekl, že obsahuje pouze četnost, žádné hrubé chování. Není však pravdou, že žalobce volal na OS Praha 9 nepřiměřeně často. Žalobce navrhl, aby všechny zamítnuté důkazy byly soudem provedeny. Pokud by tyto důkazy byly provedeny, tak by úvaha o vině žalobce byla zpochybněna.
40. Žalobce zopakoval také námitky obsažené v pátém žalobním bodě. Soud má specifické postavení a musí chránit údaje ze spisu. Není tedy jednoznačně v zájmu soudu jako zaměstnavatele, že kterýkoliv zaměstnanec může uvádět údaje ze spisu. Musí být zproštěn povinnosti mlčenlivosti. Kárný senát o tom nemůže rozhodovat. Ani vyslýchané zaměstnankyně nebyly zproštěny mlčenlivosti. Nelze predikovat, že to bylo v zájmu zaměstnavatele, jak uváděl odvolací kárný senát.
41. Žalobce dále stejně jako v žalobě uvedl, že o námitkách vůči postupu předsedkyně kárného senátu měl rozhodovat kárný senát, což nečinil. Předsedkyně kárného senátu žalobci dále zakazovala, aby se vyjadřoval k provedeným důkazům a odmítala žalobci vydat protokoly o jednání. Nakonec byly žalobci protokoly vydány, ale žalobce o to musel hodně usilovat.
42. JUDr. K. K. (předsedkyně kárného senátu) se dle žalobce také nevyjádřila k otázce, zda zastupuje klienty u OS Praha 9 v řízeních, které jako soudkyně soudí Mgr. L. K. Žalobce v této souvislosti navrhl, aby soud jako důkaz obstaral vyjádření OS Praha 9, zda u něj JUDr. K. K. v rozhodné době zastupovala.
43. Mgr. L. K. se asi v deseti bodech v rozporu se zákonem odmítla vyjádřit (odmítla vypovídat). Má však povinnost vypovídat a ni nezamlčovat.

44. V řízení nebyl proveden žádný přímý důkaz, povětšinou to bylo z doslechu a šlo o nepřímé důkazy. Soubor nepřímých důkazů nemůže být pro uznání viny dostatečný. Žalobce Mgr. L. K. nikdy k telefonu nechtěl.
45. **Žalovaná** odkázala na vyjádření k žalobě a konstatovala, že nejde o trestní, ale kárné (disciplinární) řízení, které se řídí trestním řádem pouze tehdy, není-li konkrétní otázka advokátním kárným řádem nebo zákonem o advokacii upravena. Například § 18 odst. 2 advokátního kárného řádu jasně stanoví, že se pořizuje protokol. Zvukový záznam byl pořízen na žádost žalobce a měl-li by zde existovat rozpor, mohl jej žalobce uplatnit v žalobě. Žádné konkrétní námitky v žalobě v tomto směru uplatněny nebyly. Co se týče místa konání jednání, zákon pouze stanoví, že ČAK má sídlo v Praze a dle advokátního kárného řádu se jednání konají v sídle ČAK (také Myslíkova ulice je v Praze).
46. K tvrzenému porušení mlčenlivosti žalovaná uvedla, že v popisu skutku není uvedeno nic, co by bylo kryto povinností mlčenlivosti. Mgr. B. S. přitom v přípisu ze dne 8. 3. 2022 uvedla jména osob, které se k jednání žalobce mohou vyjádřit, a byť zde není výslovně uvedeno zproštění mlčenlivosti, vyplývá z něj zájem OS Praha 9 na tom, aby zaměstnankyně soudu vypovídaly.
47. Žalobce dále při jednání navrhl provedení důkazů výsledkem zapisovatelky kárného senátu B. T., předsedkyně kárného senátu JUDr. K. K. a soudkyně OS Praha 9 Mgr. L. K.
48. Soud zamítl návrh žalobce na provedení dokazování správním spisem (resp. dokumenty v něm obsaženými), neboť správním spisem se dokazování v řízení před správním soudem neprovádí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008–117, publ. pod č. 2383/2011 Sb. NSS). Návrh na provedení výsledku bývalého předsedy kontrolní rady ČAK JUDr. J. M., předsedkyně kárného senátu JUDr. K. K., zapisovatelky kárného senátu B. T. a Mgr. L. K., soudkyně OS Praha 9 a na provedení důkazu e-mailem společnosti IXPERTA s.r.o. a další doplnění dokazování soud zamítl pro nadbytečnost.
49. Soud současně nevyhověl návrhu žalobce na odročení ústního jednání za účelem vymezení přesných bodů, v nichž jsou rozpory mezi protokoly a zvukovými záznamy kárných jednání. Jednání lze odročit pouze z důležitých důvodů. Žalobce měl na sepsání žaloby dostatek času, po uplynutí lhůty pro podání žaloby žalobu doplňovat nelze.
50. K dotazu soudu na proces přípravy a podání kárné žaloby žalovaná uvedla, že nejde o rozhodnutí. Otázku zda podat či nepodat kárnou žalobu projednává plénium kontrolní rady, ale předseda kontrolní rady nemusí toto neformální stanovisko respektovat. Jde tedy o oprávnění předsedy kontrolní rady, ač nestává se, že by předseda kontrolní rady její názor nerespektoval.
51. V závěrečném návrhu **žalobce** navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a uvedl, že Mgr. B. S. ve své výpovědi před kárným senátem konstatovala, že šlo interpretace (dle žalobce desinterpretace), tedy chybné výklady tvrzení jednotlivých svědkyň, které měly informace z doslechu. Mgr. L. K. přitom sama vypověděla, že u žádného telefonátu nebyla. V kárném řízení byla porušena také Listina základních práv a svobod (čl. 38 odst. 2). B. T. žalobci vytrhávala DVD z ruky.
52. **Žalovaná** navrhla v závěrečném návrhu zamítnutí žaloby a konstatovala, že není pasivně legitimovaná. Pasivně legitimovanou je podle ní ČAK. Dále konstatovala, že ČAK není orgánem státní moci, ale vykonává veřejnou správu na úseku advokacie. Žalobce opakovaně

uváděl, že jde o kárné opatření za jedinou větu. To by se mohlo zdát přísné, ale žalobce byl insolventní a jakákoliv pokuta by tedy byla neefektivní. Není zde tedy extrémní nepoměr mezi skutkem a kárným opatřením.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

53. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
54. Při svém posouzení vyšel soud z následující právní úpravy:
55. Podle § 1 odst. 1 zákona o advokacii tento zákon upravuje podmínky, za nichž mohou být poskytovány právní služby, jakož i poskytování právních služeb advokáty. Pro poskytování právních služeb advokáty následně zavádí legislativní zkratku „výkon advokacie“. Podle § 1 odst. 2 téhož zákona se poskytováním právních služeb rozumí zastupování v řízení před soudy a jinými orgány, obhajoba v trestních věcech, udělování právních porad, sepisování listin, zpracovávání právních rozborů a další formy právní pomoci, jsou-li vykonávány soustavně a za úplatu. Poskytováním právních služeb se rozumí rovněž činnost opatrovníka pro řízení ustanoveného podle zvláštního právního předpisu, je-li vykonávána advokátem.
56. Podle § 17 zákona o advokacii advokát postupuje při výkonu advokacie tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu; za tím účelem je zejména povinen dodržovat pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže. Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže stanoví stavovský předpis.
57. Podle § 32 odst. 2 zákona o advokacii je kárným proviněním závažné nebo opětovné zaviněné porušení povinností stanovených advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi tímto nebo zvláštním zákonem nebo stavovským předpisem. Podle § 32 odst. 3 písm. c) téhož zákona lze za kárné provinění uložit pokutu až do výše stonásobku minimální měsíční mzdy stanovené zvláštním právním předpisem.
58. Podle § 33 odst. 6 v kárném řízení o kárném provinění se použijí obdobně ustanovení upravující zajištění účelu a průběhu řízení podle správního řádu. Pořádková pokuta je příjmem Komory.
59. Podle § 35e odst. 1 zákona o advokacii podrobnosti o kárném řízení stanoví kárný řád.
60. Podle § 35e odst. 2 zákona o advokacii nestanoví-li tento zákon nebo kárný řád něco jiného nebo nevyplývá-li něco jiného z povahy věci, použijí se v kárném řízení přiměřeně ustanovení trestního řádu.
61. Podle § 15 odst. 2 advokátního kárného řádu předseda kárného senátu činí vhodná opatření k tomu, aby jednání směřovalo k opatření podkladů pro spravedlivé posouzení a rozhodnutí věci a aby probíhalo důstojně a nerušeně; předseda senátu rozhoduje ve všech věcech souvisejících s vedením kárného řízení před kárným senátem, které nejsou zákonem nebo tímto kárným řádem svěřeny kárnému senátu nebo jinému orgánu Komory.
62. Podle § 15 odst. 3 advokátního kárného řádu o námitce toho, kdo nesouhlasí s opatřením nebo rozhodnutím předsedy senátu, které podle odstavce 2 učinil při jednání, rozhodne kárný senát.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

63. Podle § 18 odst. 1 advokátního kárného řádu důkazy v kárném řízení před kárným senátem lze provádět za podmínek stanovených § 33 odst. 6 zákona.
64. Podle § 18 odst. 2 advokátního kárného řádu svědci, jakož i osoby, které byly požádány o podání nebo předložení důkazního prostředku, musí být poučeny o tom, že tak nejsou povinny v kárném řízení před kárným senátem učinit; učiní-li tak, musí být poučeny o významu svědecké výpovědi pro řádné zjištění skutkového stavu.
65. Podle § 303 odst. 1 písm. c) zákoníku práce zaměstnanci u soudů a státních zastupitelství mají zvýšené povinnosti uvedené v odstavci 2.
66. Podle § 303 odst. 2 písm. b) zákoníku práce zaměstnanci uvedení v odstavci 1 jsou dále povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděli při výkonu zaměstnání a které v zájmu zaměstnavatele nelze sdělovat jiným osobám; to neplatí, pokud byli této povinnosti zproštěni statutárním orgánem nebo jím pověřeným vedoucím zaměstnancem, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak.
67. Soud posoudil věc následovně.
68. Soud nejprve řešil otázku pasivní legitimace. V řízení o žalobě proti rozhodnutí soud zkoumá pasivní legitimaci jako podmínku řízení z úřední povinnosti [§ 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)]. Na rozdíl od žalované soud vyhodnotil, že v této kárné věci není pasivně legitimovaná ČAK, ale odvolací kárná komise ČAK. Rozšířený senát v již cit. rozsudku 8 Ads 164/2022, v bodu 42 a násl. zdůraznil, že pro určení pasivní legitimace je vždy podstatný svazek kompetencí, které zákon svěřuje konkrétnímu orgánu právníkové osoby. Pokud zákonodárce svěřil entitě pravomoc rozhodovat v určité oblasti veřejné správy o právech a povinnostech fyzických či právnických osob, pak ji je třeba považovat za správní orgán, a to bez ohledu na institucionální zařazení. To platí nejen pro orgány moci výkonné, ale také pro orgány konkrétní právníkové osoby, jimž zákonodárce specificky a výslovně svěřil pravomoc rozhodovat o právech a povinnostech osob. Přitom není podstatné, zda ta která entita je nadána samostatnou právní osobností, jelikož je klíčové, že jí zákon svěřil specifické rozhodovací pravomoci. Obtíže spojené s jednáním takové entity v soudním řízení jsou spíše technické, nikoli nepřekonatelné.
69. Jde-li o kárné řízení ve věcech advokátek a advokátů, soud si je dobře vědom, že před rozsudkem 8 Ads 164/2022 soudy setrvale označovaly za žalovanou ČAK, která veřejnoprávní korporací zastřešující profesní samosprávu advokátů, nikoli tedy odvolací kárnou komisi ČAK. Ve světle závěrů rozsudku 8 Ads 164/2022 ovšem tento dosavadní „nerozlišující“ přístup podle přesvědčení 14. senátu Městského soudu v Praze nadále neobstojí. Soud zdůrazňuje, že dle § 35 odst. 2 zákona o advokacii rozhoduje o odvolání [proti rozhodnutí kárného senátu] tříčlenný senát ustanovený z členů odvolací kárné komise. Jakkoli by se mohlo zdát, že zákonodárce tímto ustanovením svěřil svazek kompetencí kárnému senátu odvolací kárné komise, není tomu tak. Dle § 47a odst. 1 téhož zákona totiž v kárném řízení vykonává působnost stanovenou zákonem o advokacii a vyhláškou č. 244/1996 Sb., kterou se stanoví kárný řád (advokátní kárný řád), právě odvolací kárná komise ČAK (žalovaná). Zákonodárce sice svěřil konkrétní rozhodovací pravomoc *ad hoc* ustanovenému kárnému senátu žalované, který je však bytostně i personálně spjat s odvolací kárnou komisí.
- Ta je pak samostatným orgánem ČAK [§ 41 odst. 1 písm. f) zákona o advokacii], který vykonává veškerou působnost v odvolacím kárném řízení dle zákona o advokacii (§ 47a odst. 1 téhož zákona). Odvolací kárná komise je – na rozdíl od konkrétního kárného senátu –

relativně stálým orgánem, jehož členy a náhradníky členů volí sněm ČAK [§ 43 písm. a) zákona o advokacii]. Soud rozumí výhradám, že složení odvolacích kárných senátů i odvolací kárné komise se v čase mění. Tento praktický argument však již v obdobné situaci rozšířený senát označil za technickou, avšak překonatelnou překážku. Zatímco kárné senáty jsou vždy ustaveny *ad hoc*, odvolací kárná komise o (relativně) stejném složení vykonává svou působnost po dobu čtyřletého období (§ 48 odst. 1 zákona o advokacii). Mají-li mít závěry rozšířeného senátu praktický, a nikoli pouze akademický význam, soud nepochybuje o tom, že za napadené rozhodnutí kárného senátu odpovídá právě odvolací kárná komise. Na základě stejné logiky je třeba za samostatný správní orgán považovat i kárnou komisi (§ 47 odst. 1 zákona o advokacii), z níž se ustavují *ad hoc* senáty k rozhodování o kárných žalobách v prvním stupni (§ 33 odst. 1 téhož zákona).

70. Soud si je vědom, že v období po vydání rozsudku 8 Ads 164/2022 již NSS rozhodoval v několika kárných věcech samosprávných komor. V usnesení z 29. 10. 2025, čj. 2 As 199/2025-20, NSS bez dalšího konstatoval, že v disciplinární věci má být pasivně legitimovanou čestná rada České lékařské komory (za podmínek obdobné úpravy jaká se aplikuje i v nynějším případě). V rozsudcích z 29. 1. 2026, čj. 3 As 96/2025-50, z 11. 2. 2026, čj. 21 As 44/2025-40, a z 25. 2. 2026, čj. 9 As 55/2025-88, které se týkaly ČAK, otázku pasivní legitimace vůbec neřešil, resp. se jí dle odůvodnění rozsudků věcně nezabýval. V těchto rozsudcích NSS jednal na straně žalované přímo s ČAK, a tedy se subjektem, kterého za pasivně legitimovaného považoval i městský soud v předcházejícím řízení (ještě před vydáním rozsudku 8 Ads 164/2022). Ze skutečnosti, že se NSS v těchto třech rozsudcích výslovně nezabýval pasivní legitimací a implicitně tak za žalovanou považoval samotnou veřejnoprávní korporaci, nelze bezpečně dovodit jednoznačný závěr, že v kárných věcech advokátů má být ve světle závěrů rozšířeného senátu vždy pasivně legitimovaná ČAK, a nikoli odvolací kárná komise ČAK. I pokud tedy snad NSS v těchto třech věcech vyjádřil implicitní názor stran pasivní legitimace v kárných věcech ČAK, soud s tímto závěrem nesouhlasí. Ze shora vyložených důvodů nepochybuje o tom, že pasivně legitimovanou má být odvolací kárná komise ČAK. Pro úplnost soud doplňuje, že v této věci nejde o žádost o určení advokáta (rozsudek NSS z 4. 11. 2025, čj. 1 As 293/2024-46, bod 11 a mnoho dalších). Předtím, než žalovaná předložila pověření k zastupování v řízení o žalobě, soud nemohl vycházet ani z toho, že by JUDr. Č. pověřila odpovědná osoba, jelikož předseda ČAK není předsedou odvolací kárné komise ČAK (srov. situaci děkana univerzity v rozsudku NSS z 20. 10. 2025, čj. 4 As 7/2025-30, bod 22). Pro případ, že by NSS měl na otázku pasivní legitimace jiný názor než nyní rozhodující senát, soud současně upozorňuje, že vedle žalované měla v průběhu celého řízení prostor jednat, příp. bránit svá procesní práva i ČAK (srov. rozsudek NSS z 12. 12. 2025, čj. 21 Ads 198/2025-29, bod 22).

71. Námitka žalované týkající se nedostatku pasivní legitimace tedy není důvodná.

72. Soud se dále zabýval námitkami subsumovanými pod **třináctý žalobní bod**, tedy de facto námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu, že se odvolací kárný senát dostatečně a řádně nevypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce. Povinnost orgánů veřejné moci řádně odůvodnit svá rozhodnutí nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Správní orgán může na určitou námitku reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, tím se s námitkami účastníka řízení vždy – minimálně implicate – vypořádá. Absence odpovědi na ten či onen argument v odůvodnění tak bez dalšího

nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Podstatné je, aby se orgán veřejné moci vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (viz např. rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2009 č.j. 9 Afs 70/2008-13 či usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 11. 2011 sp. zn. II. ÚS 2774/09). Není proto nepřezkoumatelné rozhodnutí, v jehož odůvodnění orgán veřejné moci prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, a toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí (srov. nálezk Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08).

73. Tak tomu bylo i v posuzovaném případě. Soud shledal, že odvolací kárný senát se v napadeném rozhodnutí náležitě vypořádal se všemi zásadními odvolacími námitkami žalobce a napadené rozhodnutí je tak plně přezkoumatelné.

74. K **prvnímu žalobnímu bodu** soud uvádí, že podle protokolů z ústních jednání, konkrétně z Protokolu o jednání kárného senátu konaném dne 25. 1. 2024 v 9.00 hod, založeného na čl. 76-86 správního spisu, zjistil, že svědkyně Mgr. B. S. a Mgr. M. K. byly předsedkyní kárného senátu poučeny následovně:

„Podle § 35e odst. 2 zákona o advokacii ve spojení s § 97 a násl. trestního řádu jste povinny vypovídat jako svědkyně o tom, co je vám známo o kárném provinění, jehož projednání je předmětem tohoto řízení a jeho pachateli anebo o okolnostech důležitých pro kárné řízení. Výpověď svědka slouží v kárném řízení jako důkaz. Máte právo odepřít výpověď, pokud byste svojí výpovědí způsobila nebezpečí kárného nebo trestního stíhání sobě, nebo osobě blízké, jejíž újmu byste právem pocítovala jako újmu vlastní“.

75. V průběhu ústního jednání kárného senátu konaného dne 14. 3. 2024, o jehož průběhu byl vyhotoven Protokol o jednání kárného senátu konaném dne 14. 3. 2024 v 9.00 hod, založený na čl. 107-122 správního spisu, byly kárným senátem vyslechnuty další svědkyně, a sice M. M. a P. T. Tyto svědkyně byly poučeny zcela totožným způsobem, jako dvě předchozí.

76. Provádění svědecké výpovědi je upraveno v § 18 odst. 2 kárného řádu, který stanoví, že *„svědci, jakož i osoby, které byly požádány o podání nebo předložení důkazního prostředku, musí být poučeny o tom, že tak nejsou povinny v kárném řízení před kárným senátem učinit; učiní-li tak, musí být poučeny o významu svědecké výpovědi pro řádné zjištění skutkového stavu“*. Soud konstatuje, že poučení poskytnuté svědkyním v průběhu kárného řízení obsahově naplnilo požadavky stanovené v § 18 odst. 2 kárného řádu, neboť tyto byly poučeny o významu svědecké výpovědi.

77. Soudu však neuniklo, že svědkyně byly v rozporu s citovaným ustanovením poučeny o své povinnosti vypovídat jako svědkyně. Advokátní kárný řád přitom jasně stanoví, že takovou povinnost svědci v kárném řízení na rozdíl od řízení trestního (§ 97 trestního řádu) nebo správního (§ 55 odst. 1 správního řádu) nemají. Poučení poskytnuté svědkyním tedy nepochybně nebylo v souladu s advokátním kárným řádem, podle něhož svědek nemá povinnost vypovídat. Soud v této skutečnosti spatřuje vadu kárného řízení. Dále se však musel zabývat otázkou, zda tato vada mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

78. Soud dospěl k závěru, že uvedená vada poučení neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žádná ze svědkyň vypovídat neodmítla a žádné negativní konsekvence nebyly v této souvislosti ze strany správního orgánu vyvozovány. Vyvozeny by ostatně ani být nemohly, protože svědkyně povinnost vypovídat jednoduše neměly.

79. Ve **druhém žalobním bodě** žalobce zcela obecně tvrdil, že písemné vyhotovení protokolů o jednáních kárného senátu v podstatných částech neodpovídá jejich průběhu. Žádné konkrétní rozpory však žalobce neidentifikoval. Soud ve vztahu k této námitce připomíná, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení správnímu soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje rozsah a hloubku soudního přezkumu. Není úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel.
80. Pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji srov. rozsudek NSS ze dne 12. 11. 2014, čj. 6 As 54/2013-128). Soud se tak mohl věnovat námitce obsažené ve druhém žalobním bodě pouze v míře obecnosti, v jaké ji žalobce vznesl (srov. např. rozsudek NSS ze dne 6. 10. 2015, čj. 6 Afs 9/2015-31). V odpovídající míře obecnosti proto soud konstatuje, že žalobcem tvrzené vady protokolace jednání kárného senátu neshledal.
81. Soud nadto odkazuje na § 35e odst. 2 zákona o advokacii ve spojení s § 55 odst. 1 písm. d) zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, podle nichž obsahuje protokol stručné a výstižné vylíčení průběhu úkonu. Protokol tedy nemusí obsahovat vše, co při jednání kárného senátu zaznělo, ať již ze strany žalobce, členů kárného senátu nebo na jednání zúčastněných osob, pokud to nemělo důležitý význam pro kárné řízení.
82. Důvodným soud neshledal ani **třetí žalobní bod**. Žalobce v něm namítl, že kárný senát nedůvodně a nezákonně zamítl provedení jím navržených důkazů. Soud k této námitce předně poznamenává, že správní orgán nemá povinnost provést všechny účastníkem řízení navržené důkazy. Požadavky na vypořádání důkazních návrhů účastníka řízení shrnul NSS např. v rozsudku ze dne 13. 11. 2009, č. j. 5 As 29/2009-48, v němž připomněl, že „*správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Pokud má tedy správní orgán za to, že byl dostatečně zjištěn skutkový stav, není povinností navržený důkaz provést. Nezáleží však zcela na libovůli správního orgánu, jakým způsobem s návrhy účastníků na provedení důkazů naloží, neboť správní orgán sice není povinen všechny důkazy navržené účastníky provést, pokud však některé z nich neprovede, musí v odůvodnění rozhodnutí zdůvodnit, proč se tak stalo. Správní orgán je oprávněn, ale i povinen odpovědně vážit, které důkazy je třeba provést, zda je potřebné stav dokazování doplnit, a posuzovat důvodnost návrhů stran na doplnění dokazování. Zásada volného hodnocení důkazů neznamena, že by bylo rozhodujícímu orgánu dáno na výběr, které z provedených důkazů vyhodnotí a které nikoli a o které opře skutkové závěry a které opomene.*“ Z citované pasáže vyplývá, že kárný senát nebyl povinen provést všechny žalobcem navržené důkazy. Pakliže však některý z nich neprovedl, bylo jeho povinností zdůvodnit, proč tomu tak bylo.
83. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce navrhl provedení důkazů při ústním jednání konaném 5. 6. 2024, konkrétně požadoval provést jako důkaz:
- a. spis OS Praha 9 sp. zn. 67 C 67/2020 – konkrétně čtyři doklady o poradách s klientem za účelem prokázání, že klient s ním byl v této věci spokojen a důvody pro jeho zproštění zastupování, uvedené Mgr. K., jsou nepravdivé;

- b. výpis telefonních hovorů z čísla žalobce a na jeho číslo z rozhodné doby dle kárné žaloby, kterým měla disponovat Policie ČR;
 - c. výslech B. T. (zapisovatelky kárného senátu) k záznamům založeným v kárném spise, které jsou dle žalobce nepravdivé;
 - d. výpis z rejstříku trestů a rejstříku přestupků;
 - e. jízdenku žalobce z 23. 1. 2024 z Dětkovic;
 - f. zprávu od společnosti FTL Prostějov o tom, že se 23. 1. 2024 stala dopravní nehoda;
 - g. výslech zaměstnance ČAK Mgr. L. P. k tomu, zda Mgr. L. skutečně předal přehled údajných telefonátů žalobce na ČAK v lednu a únoru 2024;
 - h. výslech administrátorky telefonických záznamů na OS Praha 9; a
 - i. opětovný výslech Mgr. M. K.
84. Kárný senát se s těmito návrhy důkazů vypořádal na str. 15 prvostupňového rozhodnutí, kde k nim uvedl, že jsou pro kárné řízení nepodstatné. Předmětem kárného řízení nebyla kvalita žalobcem poskytovaných právních služeb. Skutečnost, že žalobce na OS Praha 9 volal, potvrdily jak vyslechnuté svědkyně, tak sám žalobce. Ani skutečnost, zda byl žalobce účastníkem dopravní nehody, není pro posouzení věci relevantní. Žalobce dále neuvedl, co konkrétně by mělo být prokázáno výslechem Mgr. P., o existenci výpisu hovorů z telefonního čísla žalobce na telefonní čísla ČAK není pochyb. Nebyl ani důvod provést důkaz výpisem z rejstříku trestů a rejstříku přestupků, kárný senát na žalobce pohlížel jako na osobu netrestanou. Výslech B. T. by byl nadbytečný, protože se netýká skutku uvedeného v kárné žalobě. Mgr. K. již byla vyslechnuta a výslech administrátorky telefonických záznamů na OS Praha 9 je nepotřebný, neboť předmětem kárného řízení nebylo posuzování opatření přijatých OS Praha 9 v reakci na jednání žalobce.
85. Soud má na základě shora uvedeného za to, že s důkazy navrženými žalobcem při ústním jednání 5. 6. 2024 se kárný senát vypořádal a řádně, zcela dostatečně a přezkoumatelným způsobem zdůvodnil, proč nepovažoval za nutné tyto žalobcem navržené důkazy provádět.
86. Kárný senát dále v bodě 46 prvostupňového rozhodnutí sumarizoval další důkazní návrhy, které žalobce v průběhu kárného řízení vznesl. Nad rámec již shora uvedených důkazních návrhů požadoval žalobce v kárném řízení provést důkaz:
- a. lékařskou zprávou MUDr. M. F. ohledně zdravotního stavu žalobce;
 - b. e-mailovou zprávou, jejímž obsahem měl být požadavek OS Praha 9 na zablokování telefonního čísla žalobce správcovskou společností IXPERTA s.r.o. tak, aby se mohl dovolat pouze na infocentrum;
 - c. výslechem Ing. M. M.;
 - d. znaleckým posudkem z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika;
 - e. dotazem OS Praha 9 ohledně praxe s telefonáty na soud a jejich nahrávání a hlášení problematických hovorů;
 - f. výslechem advokáta JUDr. J. M.;
 - g. výslechem M. N., ředitelky správy OS Praha 9; a

- h. pracovními smlouvami zaměstnankyň OS Praha 9 (Mgr. B. S., Mgr. M. K., M. M. a P. T.).

87. Také s těmito důkazními návrhy se kárný senát vypořádal, konkrétně na str. 16 a 17 prvostupňového rozhodnutí. Konstatoval zde, že zdravotní stav žalobce nebyl předmětem řízení a žalobce nespecifikoval, co mělo být lékařskou zprávou (a) prokázáno. Ve vztahu k návrhu důkazu pod písm. (b) uvedl, že v kárném řízení bylo prokázáno, že k zablokování telefonního čísla žalobce došlo. Předmětem kárného řízení nebylo posuzování opatření přijatých OS Praha 9 v reakci na jednání žalobce. Také výslech Ing. M. (c) shledal kárný senát nadbytečným, neboť skutek popsany v kárné žalobě nesouvisí s Městským soudem v Praze. Dále kárný senát pro nadbytečnost a neúčelnost zamítl návrh na vyhotovení znaleckého posudku (d), který by měl být výstupem znaleckého zkoumání úředního záznamu OS Praha 9 ze dne 13. 10. 2021 ohledně telefonátu žalobce Mgr. M. K. týkajícího se opravy usnesení, který je dle žalobce zfalšovaný. Kárný senát uvedl, že o věrohodnosti úředního záznamu není pochyb a jeho obsah se podporován i dalšími důkazy. OS Praha 9 se dle kárného senátu nebylo nutno dotazovat na praxi s telefonáty na soud a jejich nahrávání a hlášení problematických hovorů (e), součástí správního spisu je totiž správní spis OS Praha 9, sp. zn. 30 Spr 841/2020, který záznamy telefonních hovorů upravuje. Žalobce racionálně neodůvodnil ani požadavek na výslech kárného žalobce JUDr. M. (f). K návrhu na výslech ředitelky správy OS Praha 9 M. N. (g) kárný senát uvedl, že v průběhu kárného řízení nebyla prokázána existence záznamů telefonátů žalobce na OS Praha 9, svědkyně potvrdily, že si je nevyžádaly, resp. vyžádaly až po jejich smazání. Vztah M. N. k věci nevyplýnul ani z provedeného dokazování. Kárný senát konečně neshledal důvod ani k provedení dokazování pracovními smlouvami zaměstnankyň OS Praha 9 (h). Jejich pracovní zařazení bylo dostatečně prokázáno sdělením OS Praha 9 ze dne 28. 3. 2024, sp. zn. 30 Spr 1136/2021.
88. Soud dospěl z na základě výše uvedeného k závěru, že kárný senát se se všemi důkazními návrhy žalobce řádně vypořádal a dostal požadavkům shora citované judikatury. V případě, že kárný senát žalobcem navržený důkaz neprovedl, vždy řádně zdůvodnil, z jakých důvodů tak učinil. Žádné pochybení v tomto směru soud neshledal ani u odvolacího kárného senátu, který závěry kárného senátu aproboval.
89. Soud nevešel ani na námitku obsaženou ve **čtvrtém žalobním bodě**, v němž žalobce tvrdil, že soudkyně Mgr. L. K. nebyla zproštěna mlčenlivosti podle zákona o soudech a soudcích, protože k její výpovědi nebylo možno přihlížet. V této souvislosti je zejména nutno zdůraznit, že Mgr. K. nebyla kárným senátem dotazována na žádné skutečnosti týkající se soudního řízení vedeného u OS Praha 9 pod sp. zn. 67 C 67/2020, s výjimkou skutečností, které povinnosti mlčenlivosti nepodléhají (v tomto směru zejména obsah usnesení OS Praha 9 ze dne 14. 5. 2021, č.j. 67 C 67/2020-82). Otázky směrem k dotčenému řízení kladl svědkyni v průběhu jednání kárného senátu pouze žalobce a svědkyně na tyto dotazy odmítla odpovědět (blíže viz vypořádání desátého žalobního bodu). Svědkyně Mgr. L. K. podle soudu nemusela být předem zproštěna mlčenlivosti a na všechny dotazy, které by se mohly jakkoliv dotknout její zákonem stanovené povinnosti mlčenlivosti, odmítla odpovědět. Její výpověď před kárným senátem tedy byla v kárném řízení použitelná a kárné orgány nepochybily, pokud z jejího obsahu vycházely.

90. Dále se soud zabýval tvrzením žalobce, obsaženém v **pátém žalobním bodě**, že vyslechnuté zaměstnankyně OS Praha 9 porušily zákoníkem práce stanovenou povinnost mlčenlivosti. Zaměstnankyně OS Praha 9 mají povinnost mlčenlivosti stanovenou v § 303 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 303 odst. 2 písm. b) zákoníku práce. Podle těchto ustanovení *povinny zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděli při výkonu zaměstnání a které v zájmu zaměstnavatele nelze sdělovat jiným osobám*; to neplatí, pokud byli této povinnosti zproštěni statutárním orgánem nebo jím pověřeným vedoucím zaměstnancem, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak.
91. Jak správně konstatoval již kárný senát, stížnost, na jejímž základě byla následně podána kárná žaloba, sepsala místopředsedkyně OS Praha 9, která následně kontrolní radě poskytla jmenný seznam svědkyň, které podle jejího názoru mohou popsat a svědecky doložit ve stížnosti tvrzené skutečnosti. Lze mít tedy důvodně za to, že provedení výpovědí označených svědkyň bylo zjevně v souladu se zájmy jejich zaměstnavatele – OS Praha 9. Soud se současně ztotožňuje s názorem kárného senátu, že jednání žalobce, které bylo předmětem kárného řízení a bylo předmětem svědeckých výpovědí, stojí mimo jakékoliv procesní postupy v soudním řízení. Soud tedy uzavírá, že zaměstnankyně OS Praha 9, které byly v kárném řízení vyslechnuty, zákoníkem práce stanovenou povinnost mlčenlivosti neporušily.
92. Důvodným v této souvislosti soud neshledal ani tvrzení žalobce, že OS Praha 9 nebyl o výsledku svědkyň vyrozuměn ani požádán o vyjádření. Přílohou kárné žaloby bylo také vyjádření OS Praha 9 ze dne 8. 3. 2022, sp. zn. 30 Spr 1136/2021, konkrétně jeho místopředsedkyně Mgr. B. S., která v tomto vyjádření uvedla, které zaměstnankyně OS Praha 9 mohou jednání žalobce svědecky doložit a následně jmenovala Mgr. M. K., J. K., P. T. a M. M. Byla to tedy sama místopředsedkyně OS Praha 9, která provedení výpovědí uvedených svědkyň v kárném řízení zmínila. Místopředsedkyně OS Praha 9 tedy o případné možnosti, že uvedené svědkyně budou vyslechnuty věděla, ostatně sama byla při jednání kárného senátu jako svědkyně vyslechnuta.
93. Soud nevěšel ani na další obecně formulovanou námitku, obsaženou v **šestém žalobním bodě**, podle níž bylo svědkyním v průběhu jednání kárného senátu v rozporu se zákonem napovídáno jeho předsedkyní jak mají odpovídat na položené otázky. Soud předně i k této námitce s odkazem na dispoziční zásadu konstatuje, že žalobce nezonačil žádnou konkrétní svědkyni ani otázku, na kterou by kterékoliv ze svědkyň bylo předsedkyní kárného senátu napovídáno, jak má vypovídat. Z protokolů o jednání kárného senátu nic takového nevyplývá.
94. Žalobce dále namítal, že proti napovídání předsedkyní kárného senátu opakovaně vznášel námitky, ty však byly zamítány a nebylo k nim přihlíženo. O těchto rozhodnutích měl následně rozhodnout kárný senát (§ 15 odst. 3 kárného řádu), což v podstatě nikdy neučinil. Žalobce ani v tomto případě nespecifikoval, o kterých jeho námitkách nebylo kárným senátem rozhodnuto. I tato námitka je tedy natolik obecná, že na ni soud může reagovat pouze v obdobném duchu a konstatovat, že uvedenou vadu kárného řízení neshledal.
95. Soud nevěšel ani na tvrzení žalobce, že předsedkyně kárného senátu přeformulovala jím položené otázky a až na takto přeformulovanou otázku dovolila svědkyním odpovědět. Soud z protokolů o jednání zjistil, že předsedkyně kárného senátu, případně jeho členové zasahovali do výsledků svědkyň minimálně, v podstatě pouze v případech, kdy se dotazy žalobce přestaly týkat předmětu kárného řízení. V tomto případě je možno odkázat na str. 14 protokolu o jednání kárného senátu ze dne 14. 3. 2024, kde předsedkyně kárného senátu

žalobci s ohledem na jeho již čtvrtý dotaz týkající se úpravy nahrávání telefonních hovorů na OS Praha 9 sdělila, že „svědkyně několikrát uvedla, že neví přesný obsah předpisů, který upravuje nahrávání telefonních hovorů na OS Praha 9. Pokud by se další dotazy vztahovaly k tomuto tématu, nebudou připuštěny.“ Žalobce dále položil též svědkyni otázku, zda ví, jakým způsobem probíhá ustanovování advokátů jako zástupců účastníků soudem. Na tuto otázku reagovala členka kárného senátu Mgr. E., která žalobce upozornila, že „předmětem řízení není proces ustanovování zástupců účastníků ani případné námitky kárně obviněného proti postupu OS pro Prahu 9. Proto nebude tento dotaz připuštěn, resp. svědkyně není povinna na to odpovědět“.

96. Soud konstatuje, že k žádnému přeformulování odpovědí svědkyň nedocházelo, předsdkyně kárného senátu a jeho členové pouze vedli jednání kárného senátu tak, aby směřovalo ke zjištění skutkového stavu věci a neumožnily žalobci pokládat otázky (resp. sdělili svědkyním, že nejsou povinny odpovědět), které k tomuto cíli zjevně nesměřovaly ani směřovat nemohly. Takovýto postup je zcela v souladu se zákonem a s povinností zajistit řádný průběh jednání kárného senátu.
97. K obecnému tvrzení žalobce, že o jeho námitkách vznesených v průběhu ústních jednání nebylo kárným se senátem rozhodováno, soud konstatuje, že z protokolu o jednání kárného senátu ze dne 5. 6. 2024 vyplývá, že žalobce se pokusil Mgr. L. K. položit dotaz, „zda paní svědkyně ví o tom, že JUDr. A. zaslala předsdkyně MS v Praze omluvný dopis ohledně jednání OS P9 vůči mě v této věci a že se mi omluvila písemně místopředsdkyně OS P9?“. Tato otázka byla předsdkyní kárného senátu shledána nepřipustnou. Žalobce podal proti tomuto opatření námitku, o níž rozhodoval kárný senát. Ten dospěl k závěru, že otázka přípustná není. Z citovaných pasáží je patrné, řízení bylo vedeno v souladu s advokátním kárným řádem a kárný senát o námitkách žalobce rozhodoval. Také při jednání dne 14. 3. 2024 kárný senát rozhodl o jeho námitce proti rozhodnutí předsdkyně kárného senátu, která se týkala protokolace. Žalobce přitom neuvedl jedinou konkrétní situaci a neoznačil konkrétní námitku, o níž nebylo kárným senátem rozhodnuto.
98. Soud neshledal ani to, že by předsdkyně kárného senátu žalobci jakkoliv vyhrožovala, což žalobce tvrdil v **sedmém žalobním bodě**. Za vyhrožování žalobce považoval skutečnost, že jej předsdkyně kárného senátu v průběhu jednání upozornila na možnost uložení pořádkové pokuty.
99. Pořádková pokuta je institutem sloužícím k zajištění průběhu a pořádku při postupu správních orgánů. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 69/2009-53, „účelem uložení pořádkové pokuty je obecně především umožnění efektivního (hladkého a nerušeného) průběhu řízení a zabránění průtahům či jiným problémům, které během daného řízení mohou vzniknout. Ve své podstatě se tak jedná o donucovací prostředek procesní povahy, který je sankčního zaměření a který směřuje k naplnění smyslu a účelu prováděného řízení.“.
100. Pořádkovou pokutu lze přitom dle § 62 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) rozhodnutím uložit pořádkovou až do výše 50 000 Kč tomu, kdo v řízení závažně ztěžuje jeho postup tím, že (1) se bez náležité omluvy nedostaví na předvolání ke správnímu orgánu, (2) navzdory předchozímu napomenutí ruší pořádek, nebo (3) neuposlechne pokynu úřední osoby. Případě lze pořádkovou pokutu dle odstavce 2 téhož ustanovení uložit i tomu, kdo učiní hrubě urážlivé podání.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

101. V posuzované věci by přicházelo v úvahu uložení pořádkové pokuty pouze z důvodu uvedeného pod č. (2). Dle komentářové literatury, vztahující se k soudnímu řízení, která je však podle soudu přiměřeně aplikovatelná také v kárném řízení, má uložení pořádkové pokuty z uvedeného důvodu sloužit především jako prostředek ochrany účastníků řízení či jiných osob účastnících se jednání, a nikoliv primárně soudu (resp. kárného senátu). Soudní osoby (členové kárného senátu) totiž mají být vůči případným invektivám odolné a do jisté míry imunní. Účastníci řízení totiž mohou pod vlivem stresu a emocí snadno sklouznout k nevhodným projevům a nepřekročí-li nejvyšší únosnou mez, soudce by je měl přejít bez hrozby pořádkovou pokutou (Jirsa a kol., op. cit.) To ve své judikatuře potvrzuje i Ústavní soud, dle kterého *„institucím a orgánům, jež reprezentují veřejnou moc státu a v důsledku toho jsou nositeli rozhodnutí, jež občané napadají, přísluší vždy větší dávka tolerance, velkorysosti a nadhledu, než je tomu u jednotlivých občanů, jak o tom svědčí judikatura Evropského soudu pro lidská práva“* (náleze ze dne 17. 10. 2000, sp. zn. I. ÚS 211/99).
102. Pořádek narušujícím chováním lze rozumět nevěcné a nedůstojné projevy v soudní síni (usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 1. 2014, sp. zn. III. ÚS 1771/13), které však nemusí být nutně vulgární. Jako příklad lze uvést opakované vstávání a odmítání usadit se zpět na místo, vykřikování v jednací síni bez vyzvání, odmítání pokračovat v jednání či nevhodný předčasný odchod z jednací síně, například v důsledku nezvládnutí emocí (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 6. 2020, sp. zn. I. ÚS 3357/19, či ze dne 14. 10. 2008, sp. zn. I. ÚS 1993/08). Z citované judikatury tedy vyplývá, že pořádková pokuta je krajním opatřením a lze ji uložit jen tam, kde domluva nebo jiné mírnější prostředky nevedly k nápravě.
103. Z protokolů o jednání kárného senátu není patrné, že by předsedkyně kárného senátu žalobci jakkoliv vyhrožovala, ba ani to, že by jej na možnost uložení pořádkové pokuty upozornila. Žalobce sám přitom nekonkretizoval při jakém jednání či v jaké souvislosti se tak mělo stát. Pakliže předsedkyně kárného senátu žalobce v některém momentě o možnosti uložit pořádkovou pokutu informovala, daný moment nebyl v protokolech o jednání kárného senátu zachycen. Jak však bylo soudem shora vysvětleno, protokol o jednání nemusí vyčerpávajícím způsobem zachycovat veškeré dění.
104. Soud ze zvukového záznamu kárného jednání, které proběhlo dne 25. 1. 2024 zjistil, že předsedkyně kárného senátu žalobci cca v čase 2:00 – 2:01 hod. sdělila: *„Pokud budete námitku podjatosti opakovat, tak vám uložím pořádkovou pokutu.“* Soud k tomu uvádí, že předsedkyně kárného senátu žalobce v průběhu jednání opakovaně upozorňovala na skutečnost, že o námitce podjatosti již bylo rozhodnuto a žalobci bylo dobře známo, že důvodem pro vyloučení předsedkyně kárného senátu nemůže být její postup v kárném řízení. Ač tedy podle soudu nebylo upozornění na možnost uložení pořádkové pokuty z důvodu poněkolkáté opakované námítky šťastné, nejedná se o vadu, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Soud současně konstatuje, že pořádková pokuta žalobci v kárném řízení uložena nebyla. Tuto námitku tedy soud důvodnou neshledal.
105. Pravdivé není ani tvrzení, že předsedkyně kárného senátu žalobci zakazovala vyjadřovat se k provedeným důkazům. Žalobce opět nekonkretizoval, v průběhu kterého z ústních jednání a k jakému konkrétnímu důkazu mu předsedkyně kárného senátu zakázala se vyjádřit (soud opět stejně jako při vypořádání druhého žalobního bodu odkazuje na dispoziční zásadu, na níž je řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu vystavěno; blíže viz vypořádání druhého žalobního bodu).

106. Z protokolů o jednání kárného senátu jednoznačně plyne, že právo žalobce vyjádřit se k provedeným důkazům bylo zachováno a žalobce dostal ke svému vyjádření dostatečný prostor. Z protokolu o jednání kárného senátu ze dne 14. 3. 2024 v tomto směru vyplývá, že žalobce se vyjádřil k výpovědi obou svědkyň (J. K. i M. M.; viz str. 16 dotčeného protokolu). K dalším provedeným důkazům se žalobce nevyjádřil.
107. Je sice pravdou, že po skončení výpovědi J. K. se žalobce k její výpovědi počal vyjadřovat, načež mu bylo předsedkyní kárného senátu sděleno, že mu „*nebude poskytnut prostor k tomu, aby se v současné době vyjádřil k výpovědi svědkyně, toto právo má kárně obviněný, až bude přednášet svou závěrečnou řeč, případně má možnost zaslat své písemné vyjádření*“. Předsedkyně kárného senátu poukázala na předvolané svědkyně a nechtěla zdržovat jednání kárného senátu. Následně však žalobce ještě během tohoto jednání prostor k vyjádření se k provedenému důkazu dostal. V tomto postupu předsedkyně kárného senátu tedy podle soudu nelze spatřovat vadu řízení, natož takovou, která byla mohla mít vliv na zákonnost kárného řízení, resp. z něj vzešlého kárného rozhodnutí.
108. Také ke svědecké výpovědi Mgr. L. K. se žalobce obšírně vyjádřil, což je zachyceno v protokolu o ústním jednání ze dne 14. 6. 2024 a na tomtéž jednání dostal také možnost vyjádřit se v závěrečném návrhu.
109. Soud pak neshledal ani to, že by předsedkyně kárného senátu žalobci opakovaně odmítla vydat protokol o jednání kárného senátu. Z protokolů o jednání kárného senátu (např. ze dne 14. 5. 2024) naopak plyne, že to byl žalobce, kdo tyto protokoly odmítl převzít. Při jednání kárného senátu dne 14. 5. 2024 to žalobce poté, co byl vytištěn protokol z jednání, na němž předsedkyně kárného senátu uvedla: „*protokol převzal JUDr. A. dne 14. 5. 2024*“ odůvodnil tím, že „*by pouze podepsal samostatný papír o převzetí protokolu*“. Byl to tedy žalobce, kdo odmítl protokol o průběhu kárného jednání převzít. Z téhož protokolu o jednání následně vyplývá, že předsedkyně kárného senátu žalobci současně přislíbila zaslání protokolu do jeho datové schránky.
110. Důvodnými soud neshledal ani námitky obsažené v **osmém žalobním bodě**. Nejprve se soud zabýval tvrzením, že kárná žaloba byla zmanipulována, což žalobce dovozoval ze skutečnosti, že před jejím podáním nebyl ze strany ČAK proveden žádný relevantní úkon, který by tvrzení ve stížnosti potvrzoval či podporoval. Soud se s tímto tvrzením neztotožňuje. Ze správního spisu vyplývá, že po obdržení stížnosti předsedkyně OS Praha 9 ze dne 6. 12. 2021 (doručené ČAK 13. 12. 2021) byl žalobce výzvou Kontrolní rady ČAK ze dne 5. 1. 2022, č.j. S 966/2021-003, vyzván k vyjádření k této stížnosti. Na tuto výzvu žalobce reagoval podáním ze dne 8. 1. 2022 (zjevně mylně datováno dnem 8. 12. 2021 – pozn. soudu) a dále také podáními ze dne 17. 1. 2022, 31. 1. 2022. Kontrolní rada ČAK dále věc prověřovala prostřednictvím komunikace s OS Praha 9 (např. odpověď místopředsedkyně OS Praha 9 ze dne 8. 3. 2022, sp. zn. 30 Spr 1136/2021). Z výše uvedeného je patrné, že před podáním kárné žaloby k prověřování skutečností, které byly předmětem kárné žaloby došlo.
111. Skutečností však je, že ve správním spise, který byl soudu předložen, nebyla zaznamenána žádná činnost Kontrolní rady a kárného žalobce mezi 8. 3. 2022 a podáním kárné žaloby dne 12. 12. 2022. Tato časová prodleva však podle soudu nemůže mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Zákonnost napadeného rozhodnutí by tomto směru

mohlo ovlivnit pouze uplynutí lhůty k podání kárné žaloby, stanovené v § 33 odst. 2 zákona o advokacii. V tomto ustanovení jsou stanoveny dvě lhůty – subjektivní v délce 1 roku a objektivní v délce 3 let. Kárná žaloba tedy musí být dle dotčeného ustanovení podána *do jednoho roku* ode dne, kdy se kárný žalobce o kárném provinění dozvěděl a současně nejpozději *do tří let* ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo. K uplynutí uvedených lhůt však v posuzované věci nedošlo (podnět byl doručen 13. 12. 2021 a kárná žaloba byla podána 12. 12. 2022, tedy v zákonem o advokacii stanovené subjektivní lhůtě). K jednání žalobce, které bylo předmětem kárné žaloby, přitom došlo 12. 10. 2021 a následně v týdnu od 18. 10. 2021 do 22. 10. 2021. Zjevně tedy nedošlo ani k uplynutí objektivní lhůty k podání kárné žaloby, k čemuž by soud musel přihlédnout z úřední povinnosti.

112. Žalobce v této námitce dále namítal, že byl vůči němu kárný žalobce JUDr. J. M. zaujatý, neboť zastupoval druhou stranu sporu v civilním řízení vedeném u OS Praha 9 pod sp. zn. 67 C 67/2020 a ze zastupování před tímto soudem zná Mgr. L. K.
113. Námitku podjatosti kárného žalobce vznesl žalobce při ústním jednání kárného senátu konaného dne 9. 11. 2023 společně s námitkou podjatosti všech členů kárného senátu. Svou námitku zdůvodnil tím, že *„sídlo předsedkyně kárného senátu je na Praze 1 a že je možné, že někdo z členů kárného senátu zastupuje své klienty při řízení u Obvodního soudu pro Prahu 9. Z tohoto důvodu, kdy stěžovatelka je soudkyně z OS pro Prahu 9, se domnívám, že by zde mohla být nějaká podjatost“*. Žalobce současně uvedl, že nemá povědomí o tom, že by někdo z členů kárného senátu nebo kárný žalobce zastupoval v řízení před OS Praha 9. Kárný senát námitku podjatosti vůči kárnému žalobci neshledal důvodnou. Zejména konstatoval, že při jednání dne 17. 2. 2024 žalobce námitku podjatosti vůči kárnému žalobci nevznesl. K této námitce podjatosti soud konstatuje, že její odůvodnění se kárného žalobce vůbec netýkalo a soud tedy shledal, že byla již v průběhu uvedeného jednání vypořádána dostatečně.
114. Následně žalobce námitku podjatosti kárného žalobce JUDr. M. vznesl v dopise ze dne 14. 12. 2023 adresovaném předsedovi kárné komise ČAK, neboť podle něj JUDr. J. M. *„byl a snad stále působí jako právní zástupce žalobce Hlavního města Prahy (...), ve věci Obvodního soudu pro Prahu 9, sp. zn. 67C 2020/19, v níž jsem zastupoval žalovaného, tedy protistranu ve věci, v níž jsem se měl podle advokáta JUDr. J. M. jako předsedy KR ČAK dopustit kárného provinění jako advokáta, pro což na mne advokát JUDr. J. M. jako předseda KR ČAK podal kárnou žalobu ke kárné komisi ČAK.“* Dle žalobce tedy podal kárnou žalobu jako podjatý, neboť v dotčeném civilním řízení u OS Praha 9 zastupoval protistranu, pročez mohl mít zájem na diskvalifikaci žalobce jako advokáta a tím i diskvalifikaci úkonů, které žalobce učinil ve prospěch svého klienta. Žalobce dále namítal podjatost JUDr. M. z důvodu, že zastupoval či zastupuje u OS Praha 9 jako advokát i v jiných věcech a může tedy mít zájem na tom, aby bylo stížnosti místopředsedkyně OS Praha 9 vyhověno. Před podáním kárné žaloby JUDr. M. neučinil dotaz na OS Praha 9, aby byly zajištěny zvukové záznamy údajných telefonních hovorů, ani dotaz na existenci zvukových záznamů či zápisu o prošetřování. Svou nečinností tak mohl stranit místopředsedkyni OS Praha 9.
115. Soud konstatuje, že možnou podjatost kárného žalobce zákon o advokacii ani advokátský kárný řád nikterak neupravuje. Dle judikatury *„je tedy nezbytné postupovat v souladu s § 35e odst. 2 zákona o advokacii, dle něhož nestanoví-li tento zákon nebo kárný řád něco jiného nebo nevyplývá-li něco jiného z povahy věci, použijí se v kárném řízení přiměřeně ustanovení trestního řádu. Trestní řád přitom podjatost státního zástupce (jehož postavení lze chápat na roveň postavení kárného žalobce) upravuje (viz § 30 – 31a trestního řádu)“* (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 4. 2018, č.j. 9 Ad 3/2015-90).

116. Kárný senát se s dotčenou námitkou podjatosti vypořádal na str. 7 prvostupňového rozhodnutí, kde uvedl, že je to kontrolní rada, kdo „jako kolektivní orgán, posuzuje relevantní skutečnosti společně a rozhodnutí, zda bude či nebude podána kárná žaloba, není samostatným rozhodnutím předsedy kontrolní rady. Ten podává kárnou žalobu na základě rozhodnutí kontrolní rady s tím, že jeho role je nezastupitelná, když advokátní komora podle zákona o advokacii nemá žádného jiného funkcionáře, který by tuto funkci mohl vykonávat. Jménem kárného žalobce a na základě jeho pověření pak vystupují při jednání kárného senátu, jakožto žalobci, jím pověřeni členové kontrolní rady. Pokud jde o kárnou pravomoc předsedy kontrolní rady ČAK, je třeba zdůraznit, že předseda kontrolní rady, jakožto kárný žalobce ČAK, je instituce, tedy orgán a nikoliv konkrétní osoba. Tedy bez ohledu jaká fyzická osoba tuto funkci vykonává, každá kárná žaloba podaná ČAK může a musí být podána předsedou kontrolní rady. Námitka podjatosti vůči předsedovi kontrolní rady, jakožto jedinému kárnému žalobci advokátní komory, tedy z podstaty věci nemůže být přípustná. JUDr. M. navíc v daném případě není intervenujícím kárným žalobcem a proto ji nelze považovat ani za relevantní.“
117. Soud se s vypořádáním námitky „zaujatosti“, resp. podjatosti JUDr. J. M. ze strany kárné senátu zcela ztotožňuje. Pro posouzení její důvodnosti je klíčové zejména to, že předseda kontrolní rady je podle zákona kárným žalobcem a v tomto smyslu tedy jedinou „osobou“ (avšak ve smyslu instituce), která může kárnou žalobu podat. Jedná se však o výkon činnosti instituce, nikoliv jednotlivce. Jakákoliv případná zaujatost, kterou však žalobce ničím neprokázal a zdůvodňoval jí de facto výlučně procesním postavením JUDr. M. jakožto advokáta (právního zástupce) protistrany v dotčeném civilním řízení vedeném u OS Praha 9 by sama o sobě nemohla mít na podání kárné žaloby vliv.
118. K tomu soud dále odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 6. 2018, č.j. 8 Ad 3/2015-121, v němž soud konstatoval, že „(p)ředseda kontrolní rady, jakožto kárný žalobce žalované, je institucí, tj. orgánem, a nikoliv konkrétní osobou. Z uvedeného vyplývá, že bez ohledu na to, jaká fyzická osoba danou funkci vykonává, každá kárná žaloba podaná žalovanou, musí být podána předsedou kontrolní rady. Z tohoto důvodu námitka podjatosti proti předsedovi kontrolní rady, jakožto jedinému kontrolnímu žalobci, nemůže být přípustná. Lze si však představit námitku vůči jednotlivým členům kontrolní rady, kteří vystupují při jednání kárného senátu jménem kárného žalobce na základě pověření. Pouze v takovém případě by se kárný senát měl s námitkou, byla-li vznesena, vypořádat za analogického použití ustanovení trestního řádu.“ (pozn. podtržení doplněno soudem).
119. Za zcela irrelevantní pro posouzení věci soud považuje tvrzení žalobce, že některé věci, v nichž jako advokát zastupuje JUDr. M., projednávala také Mgr. L. K., která byla jednou z osob, jež se podílela na iniciaci stížnosti, na jejím základě byla kárná žaloba podána. Samotná skutečnost, že JUDr. M. zastupuje jako advokát některou z procesních stran v řízení, kde v pozici soudkyně vystupuje svědkyně v nynější věci Mgr. L. K., nic neprokazuje. Stížnost nadto nepodala Mgr. L. K., ale místopředsedkyně OS Praha 9 Mgr. B. S. Žalobcem uváděné okolnosti tedy ani reálně nemohly mít na podání kárné žaloby vliv. Mgr. L. K. stížnost nepodala a JUDr. J. M. byl kárným žalobcem pouze z titulu výkonu funkce předsedy kontrolní rady.
120. Předseda kontrolní rady nadto není ve všech případech intervenujícím kárným žalobcem a nebyl jím ani v nyní posuzované věci, neboť intervenujícím kárným žalobcem byl na základě zmocnění ze dne 19. 1. 2023 Mgr. J. L.

121. Vůči Mgr. L. žalobce žádnou konkrétní námitku podjatosti v průběhu řízení nevznosl. Vznosl pouze námitku podjatosti všech členů kontrolní rady ČAK, jejímž členem Mgr. L. je. Žalobce námitku odůvodnil tím, že členové kontrolní rady ČAK vykonávají advokacii, a tedy zastupují své klienty ve věcech projednávaných OS Praha 9, přičemž kárná žaloba vzešla ze stížnosti místopředsedkyně tohoto soudu. Členové kontrolní rady ČAK mají tudíž dle žalobce zájem na tom aby byl kárně obviněný uznán vinným.
122. Ve vztahu k intervenujícímu kárnému žalobci byla tato námitka podjatosti vypořádána opatřením ze dne 12. 3. 2024, v němž bylo konstatováno, že Mgr. L. *„nezastupuje nejen v současné době, ale ani minimálně v posledních několika letech nezastupoval žádné klienty u Obvodního soudu pro Prahu 9, nemá žádný poměr k paní Mgr. B. S., nezná ji, resp. první a poslední setkání uskutečnilo se při jednání kárného senátu dne 25. 1. 2024, stejně jako nemá žádný poměr k panu JUDr. J. A., kterého do ústního jednání rovněž neznal, nemá ani žádný poměr k ostatním osobám, jichž se úkon přímo dotýká a nemá ani žádný poměr k projednávané věci“*. Soud konstatuje, že tato námitka podjatosti byla zcela obecná a žalobce nenamítal nic, co by skutečně mohlo vést k vyloučení intervenujícího kárného žalobce Mgr. L. z důvodu jeho možné podjatosti. V opatření byla tato námitka podjatosti i vzhledem ke zmíněné obecnosti vypořádána zcela dostačujícím způsobem a soud se s jejím posouzením ztotožňuje.
123. Obiter dictum soud s jistou nadsázkou uvádí, že mohla-li by vést skutečnost, že kárný žalobce je advokátem a potenciálně zastupuje klienty před soudem, k jeho vyloučení z projednávání věci, kárné žaloby by de facto neměl za ČAK kdo podávat.
124. Není ani pravdou, že žalobcem namítnutá podjatost předsedkyně kárného senátu, nebyla řádně posouzena, což žalobce namítl v **devátém žalobním bodě**. Ze správního spisu vyplývá, že námitku podjatosti předsedkyně kárného senátu žalobce vznosl v průběhu ústních jednání, a to při jednání konaném 9. 11. 2023 a následně také v průběhu ústního jednání konaného 14. 3. 2024. Námitku podjatosti ze dne 9. 11. 2023 odůvodnil tím, že sídlo předsedkyně kárného senátu je na Praze 1 a že je možné, že někdo z členů kárného senátu zastupuje své klienty při jednání u OS Praha 9 a z důvodu, že stěžovatelka (kterou byla Mgr. S. – pozn. soudu) je soudkyní OS Praha 9, mohla by zde být podjatost členů kárného senátu. Námitku podjatosti při jednání dne 14. 3. 2024 žalobce odůvodnil tím, že předsedkyně kárného senátu svědkyni hrozila pořádkovou pokutou 50 000 Kč, když se nedostaví k jednání kárného senátu.
125. Podle § 3 odst. 1 advokátního kárného řádu je z projednávání a rozhodování věci vyloučen člen kárného senátu, u něhož lze mít důvodnou pochybnost o nepodjatosti pro jeho poměr k projednávané věci, k účastníkům kárného řízení nebo k jejich zástupcům.
126. Podle § 3 odst. 3 advokátního kárného řádu účastník kárného řízení je povinen uplatnit námitku podle odstavce 2 nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno sdělení o složení kárného senátu (§ 8); nevěděl-li účastník v této době o důvodu vyloučení nebo vznikl-li tento důvod později, může námitku uplatnit do 15 dnů poté, co se o něm dozvěděl. K námitce uplatněné později se nepřihlíží.
127. Podle § 3 odst. 4 advokátního kárného řádu námitku účastník kárného řízení podává předsedovi kárné komise podáním adresovaným do sídla České advokátní komory (dále jen „Komora“).

128. Citované ustanovení advokátního kárného řádu zajišťuje, aby o kárné věci bylo rozhodnuto spravedlivě, a to ve smyslu zajištění nestrannosti rozhodujících osob. Pokud by v kárném řízení rozhodovaly osoby podjaté (ať již ve vztahu ke kárně obviněnému či k podstatě projednávané věci), bylo by celé kárné řízení s advokátem stíženo natolik významnou vadou, že by soud musel napadená rozhodnutí zrušit a zavázat rozhodující kárné orgány, aby věc posoudily osoby, jež nemají žádný poměr k projednávané věci, k účastníkům kárného řízení nebo k jejich zástupcům.
129. Námitka podjatosti, kterou žalobce uplatnil při jednání kárného senátu dne 9. 11. 2023, byla vyřízena přímo při tomto ústním jednání, a to tak, že se kárný senát konstatoval, že se k ní nepřihlíží, neboť byla uplatněna opožděně. Žalobce se totiž o změně ve složení kárného senátu, spočívající ve změně předsedkyně, dozvěděl již dne 8. 9. 2023. Námitka podjatosti vznesená až dne 9. 11. 2023 byla tedy opožděná, neboť byla uplatněna až po lhůtě stanovené v § 3 odst. 3 advokátního kárného řádu.
130. S námitkou podjatosti předsedkyně kárného senátu vznesené při jednání dne 14. 3. 2024 se kárný senát vypořádal v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, v němž na str. 9 uvedl, že „s ohledem na to, že jde o námitku opakovanou pokud jde o osobu i důvody, kárný senát má tuto námitku za zčásti opožděnou a z části již vyřízenou“. V této souvislosti kárný senát odkázal na odůvodnění rozhodnutí předsedy kárné komise o námitce podjatosti ze dne 24. 1. 2024, v němž bylo konstatováno, že „důvodem pro vyloučení předsedy nebo člena kárného senátu nejsou okolnosti, které spočívají v jejich postupu v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (srov. např. nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 674/01 nebo rozhodnutí NS publikované v Souboru rozhodnutí NS pod č. NS 13/2002-T339).“
131. Soud konstatuje, že veškeré námitky podjatosti předsedkyně kárného senátu byly v kárném řízení řádně vypořádány a soud se s jejich vypořádáním ze strany správních orgánů bezesbytku ztotožňuje.
132. Důvodný není ani **desátý žalobní bod**. V něm žalobce namítl, že Mgr. L. K. odmítla odpovědět na několik významných otázek, čímž mohla zamlčet významné a rozhodné skutečnosti. Předně soud ve vztahu k této námitce opakuje, že Mgr. L. K. neměla povinnost vypovídat (viz § 18 odst. 2 kárného řádu a vypořádání prvního žalobního bodu). Současně soud odkazuje na vypořádání námitek obsažených ve čtvrtém žalobním bodě, kde soud konstatoval, že Mgr. L. K. svou výpověď neporušila povinnost mlčenlivosti podle zákona o soudech a soudcích.
133. Také ve vztahu k této námitce je nutno konstatovat, že žalobce nespecifikoval otázky, na které měla Mgr. L. K. odmítnout odpovědět a jak mohla tato skutečnost ovlivnit řádné zjištění skutkového stavu, resp. jak mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Mgr. L. K. byla vyslechnuta na jednání kárného senátu konaném dne 5. 6. 2024. Z protokolu o tomto jednání soud zjistil, že Mgr. L. K. označila za bezpředmětné nebo odmítla odpovědět na následující otázky žalobce:
- Víte o nějakém úředním záznamu, který měla učinit vaše, patrně bývalá, asistentka Mgr. K. o těchto telefonátech? – *Otázka je bezpředmětná, úředních záznamů bylo ve spisem založeno několik.*
 - Je vám znám obsah zmíněného úředního záznamu, který měla sepsat Mgr. K.? – *Otázka je bezpředmětná, viz shora.*

- c. Kontrolovala jste před expedicí všechny vyhotovené písemnosti, resp. rozhodnutí soudu, která vyhotovovala paní asistentka? – *Bezpředmětná otázka, bez odpovědi.*
- d. Byla jste zproštěna povinnosti mlčenlivosti, abyste mohla před kárnou komisí tady vypovídat? – *Bezpředmětná otázka, bez odpovědi.*
- e. Sdělíte adresu svého bydliště? – *Nesdělím. Cítím, že je to další rys stávajícího nátlaku na mou pozici soudkyně. Je to gradující psychický nátlak na mou osobu.*
- f. Když jste mluvila s tím JUDr. A., upozornila jste ho, že už nemá telefonovat či jste se dozvěděla, že někdo z těch osob, kterým volal, jej upozornil, by již nevolal? – *Bez odpovědi.*
- g. Víte něco o zablokování mého telefonního čísla na OS Praha 9? – *Bez odpovědi. Nebudu odpovídat.*
- h. Učinila jste vy do spisu úřední záznam o telefonu s JUDr. A.? – *Bez odpovědi.*
- i. Vaše asistentka Mgr. K. používala při práci svůj pracovní počítač nebo máte společný? – *Bez odpovědi.*
- j. Udělila jste jako soudkyně souhlas, aby byl nějaký dokument ze spisu sp. zn. 67 C 67/2020 odeslán ČAK? – *Nerozumím dotazu. Bez odpovědi.*
- k. S kým jste konkrétně na OS Praha 9 hovořila o osobě a jednání JUDr. A.? Můžete sdělit konkrétní jména a obsah rozhovorů? – *Bez odpovědi.*
- l. Je důležité pro ustanovení advokáta jeho zaměření? – *Bez odpovědi. Odkazují na předchozí odpověď, na dotaz navazuje.*
- m. Považujete za pomlouvačné a urážlivé k mojí osobě tvrzení v odůvodnění usnesení? – *Bez vyjádření.*
- n. Četla jste před expedicí dané usnesení? *Bez vyjádření.*

134. Z výše uvedeného je zcela zřejmé, že svědkyně Mgr. L. K. odmítla odpovídat pouze na otázky žalobce, které se týkaly jejího postupu v soudním řízení vedeném u OS Praha 9 pod sp. zn. 67 C 67/2020, případně na dotazy žalobce, které se zcela zjevně míjely s předmětem kárného řízení. V míře obecnosti odpovídající žalobní námitce proto soud konstatuje, že neshledal, že by nezodpovězení některých otázek žalobce svědkyní Mgr. L. K. mohlo mít vliv na řádné zjištění skutkové stavu. Svědkyně neodpověděla pouze na dotazy žalobce, které se týkaly dotčeného soudního řízení a jejichž zodpovězením by mohla porušit zákonem stanovenou povinnost mlčenlivosti. Takový postup je zcela v souladu se zákonem. Zbývající otázky, na které svědkyně neodpověděla, neměly v podstatě žádnou souvislost s předmětem kárného řízení.

135. Zcela obecná byla také námitka obsažená v **jedenáctém žalobním bodě**. Žalobce v ní tvrdil, že jednání, jehož se měl dopustit a za něž mu byl uložen trest, nebylo provedenými důkazy prokázáno. S tímto tvrzením se soud neztotožňuje. Z provedeného dokazování, zejména z výpovědí vyslechnutých svědkyň, ale také z provedených listinných důkazů podle soudu nade vší pochybnost vyplynulo, že se žalobce jednání detailně popsáno v kárné žalobě, dopustil. V říjnu roku 2021 žalobce opakovaně telefonicky kontaktoval pracovnice OS Praha 9, aby se domohl opravy odůvodnění usnesení OS Praha 9 ze dne 11. 10. 2021, namísto toho, aby postupoval procesními předpisy stanoveným způsobem. Při těchto telefonátech se choval hrubě, pracovníkům soudu vyhrožoval a žádal je o sdělení osobních

údajů rozhodující soudkyně. Všechny svědkyně uvedené skutečnosti ve svých výpovědích potvrdily.

136. Kárný senát dospěl na základě shora uvedeného k odůvodněnému závěru, že žalobce při výkonu advokacie nepostupoval tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu, jelikož nedodržel pravidla profesionální etiky, podle nichž má povinnost (a) všeobecně poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu, (b) dbát, aby byly jeho projevy v souvislosti s výkonem advokacie věcné, strážlivé a nikoliv vědomě nepravdivé, (c) zachovávat náležitou úctu a zdvořilost vůči soudům, které rozhodují v právních věcech, jakož i vůči osobám, které plnění jejich úkoly a (d) jednat poctivě, respektovat zákonná práva ostatních účastníků řízení a chovat se k nim i k ostatním osobám zúčastněným na řízení tak, aby nebyla snižována jejich důstojnost ani důstojnost advokátního stavu. Odvolací kárný senát se následně v odůvodnění napadeného rozhodnutí s jeho rozhodnutím ztotožnil. Také soud dospěl k závěru, že v kárném řízení bylo na základě provedeného dokazování dostatečně prokázáno, že žalobce se jednání, která mu byla kladena za vinu v kárné žalobě, dopustil.
137. S ohledem na skutečnost, že žalobce byl postižen za své nedůstojné chování, soud poukazuje na obecná východiska k otázce důstojnosti advokátního stavu tak, jak je vytýčil devátý senát Městského soudu v Praze v rozsudku ze dne 10. 10. 2018, č. j. 9 Ad 10/2015–122. V tomto rozsudku Městský soud v Praze konstatoval, že: *„Soud si je rovněž vědom nezbytnosti zachování důstojnosti advokátského stavu. Podle § 17 zákona o advokacii advokát postupuje při výkonu advokacie tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu; za tím účelem je zejména povinen dodržovat pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže. Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže stanoví stavovský předpis, kterým je etický kodex.*
138. *Pojem důstojnost advokátského stavu není v zákoně o advokacii ani v etickém kodexu nikde konkrétně vymezen. Přesto z těchto předpisů lze dovodit, že základní povinností advokáta je přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu poctivým, čestným a slušným chováním (viz čl. 4 odst. 1 etického kodexu). Jak přitom konstatoval Ústavní soud, pro advokáta, který je činný v právním státě, nemůže být obtížné nebo neobvyklé zjistit, které způsoby chování a jednání a které hodnoty mravnosti a lidské důstojnosti je třeba respektovat, aniž by byly výslovně vypočteny v jednotlivých ustanoveních, což ostatně není vůbec možné (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 5. 11. 1998, sp. zn. I. ÚS 393/98). A uvedené se vztahuje též na verbální vyjádření, neboť pro advokáta nemůže být obtížné rozlišit slušný projev a projev, který se vyznačuje vulgárností či nedůvodnou agresivitou.*
139. *Důležitost zachování důstojnosti advokacie jako svébytného právního stavu lze dovozovat také obecně z jejího výsadního postavení při poskytování právní pomoci. Pouze instituce důstojná, tj. taková, která se nevyznačuje neodborností či nedůvěryhodností, může řádně zabezpečovat poskytování právní pomoci v jednotlivých kauzách. I proto zákon o advokacii vyzdvihuje nezbytnost zajištění nezávislosti advokáta, jejíž podstatu opakovaně potvrdila též soudní judikatura (za všechny srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 28. 8. 2008, sp. zn. II. ÚS 2894/08). Výsadu nezávislosti advokacie takto lze chápat za jednu stranu mince, které odpovídají povinnosti advokáta, mj. též povinnost svým chováním a vystupováním zachovávat důstojnost advokátského stavu jakožto privilegovaného stavu při poskytování právní pomoci.“*
140. Žalobce těmto svým povinnostem nedostál, protože byl po právu shledán vinným ze spáchání kárného provinění.

141. Nakonec se soud zabýval námitkami obsaženými ve **dvanáctém žalobním bodě**. Ve vztahu k tvrzení o nevypořádání důkazních návrhů žalobce soud odkazuje na vypořádání třetího žalobního bodu, kde totožné tvrzení podrobně vypořádal a na tomto místě pouze opakuje, že správní orgány se se všemi důkazními návrhy žalobce řádně a dostatečně vypořádaly.
142. Dále žalobce namítl, že v průběhu jednání kárného senátu docházelo k manipulaci se zvukovým zařízením, k níž mělo dle žalobce docházet tak, že předsedkyně kárného senátu dávala mlčky pokyn zapisovatelce, kdy má zvukové zařízení vypnout a zapnout. Odvolací kárný senát totožnou námitku žalobce důvodnou neshledal a v odůvodnění napadeného rozhodnutí k ní uvedl, že tato skutečnost ze zajištěných podkladů z jednání (ze zvukových záznamů a z protokolů) nevyplývá. Žalobce dle odvolacího kárného senátu „*v rámci svého odvolání ani následně opakovaně doplňovaného odůvodnění neuvádí, při jakém jednání, nebo okamžiku, by k uvedenému úmyslnému zapínání nebo vypínání mělo docházet*“. Soud konstatuje, že ani v žalobě žalobce konkrétně nespecifikoval, v jakém momentu či alespoň během kterého ústního jednání mělo k úmyslnému vypínání zvukového záznamu dojít. V průběhu kárného řízení byly přitom žalobci poskytnuty veškeré protokoly o jednání a žalobce si vyžádal také zvukové záznamy.
143. Žalobce tudíž nespecifikoval jaké skutečnosti nebyly na zvukových záznamech zaznamenány a co z nich mělo pro rozhodnutí v kárném řízení vyplývat. Jinými slovy řečeno, žalobce konkrétně neuvedl, co mělo na zvukových záznamech absentovat (a zda to případně bylo uvedeno v protokolech o jednání) a jak měly absentující informace zasahovat do jeho subjektivních veřejných práv a ovlivnit výsledek kárného řízení. Ani soud proto nehledal uvedenou námitku důvodnou a v odpovídající míře obecnosti k ní uzavírá, že žádné rozpory mezi protokoly o jednání a pořízenými zvukovými záznamy neshledal.
144. Závěrem soud konstatuje, že některé námitky uplatněné žalobcem při ústním jednání nebyly rozšířením žalobních bodů, ale jednalo se o zcela nové námitky, které žalobce v žalobě neuplatnil. Tyto námitky tedy byly uplatněny opožděně, tj. po marném uplynutí zákonem stanovené lhůty k rozšíření žalobních bodů (§ 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 s.ř.s.), a již proto k nim soud nemůže přihlížet. Šlo konkrétně o námitku uskutečnění jednání kárného senátu mimo sídlo ČAK, nesprávného zasedacího pořádku kárného senátu, námitku vztahující se k usnesení ze dne 11. 10. 2021 a námitku porušení Listiny základních práv a svobod. K tvrzení týkajícímu se konání jednání mimo sídlo komory však soud *obiter dictum* uvádí, že se plně ztotožňuje s vyjádřením žalované, která konstatovala, že zákon stanoví pouze to, že sídlo ČAK je v Praze, nikoliv konkrétní budovu. Nešlo tedy o konání kárného senátu mimo sídlo komory.
145. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. prvním výrokem tohoto rozsudku zamítl.
146. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalované žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto ve druhém výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 12. března 2026

Mgr. Bc. Jan Schneeweis v. r.
soudce